

Родич-Відкупитель

 Дякую тобі, Брате Невіллі. Благословить тебе Господь. Так добре знову бути тут, цього ранку, тут в домі Господньому. Мені здається, було сказано, одного разу: “Зрадив я, як сказали мені: ‘Ходімо до дому Господнього’”.

Чарлі, виходь з-за того стовпа, та підходь сюди, та бери собі стілець. Проходь сюди. Сестро, чи є там ззаду стілець, де-небудь, ми могли б потіснитися? Ось отут ось є місце, леді. Підходьте сюди. Отут, Чарлі, підходь сюди та сідай тут поруч з Бенксом, щоб тобі не довелося стояти. Кожного разу, як цей хлопець приїжджає аж з Кентуккі, приходить сюди, він стоїть, кожного ранку. А тому пропустить його сюди.

² Ось отут є місце, на кінці лави тут, для когось іще. [Брат Невіллі каже: “Там он є одна леді, також”.—Ред.] Там он ззаду стоїть одна леді, там ззаду. Підходьте сюди. Ось отут є місце, сестро, якраз близько. Проходьте далі. І, я думаю, там он хтось на інвалідній колясці. Чи то так? [Одна сестра каже: “Брате Брангаме?”] Так. [“Ось отут є одне місце”.] Є іще одне місце якраз отут. Якщо комусь потрібно місце, отам ззаду, просто ось отут є одне місце. [Один брат каже: “І тут є одне, Брате Брангаме”.] Ось отут є одне, також, просто як вам зручніше. [“Іще одне, отут”.] Так. Ви можете зайняти місце ось тут. Отож, проходьте далі, займайте собі місця. І просто почувайтеся дійсно. . .

³ Ми хочемо, щоб вам було зручно, коли ми стараємося викладати Слово Господнє. О-о, певна річ, це добре — бути тут.

⁴ Я не бачив Чарлі на платформі. Він там ззаду? Ну ж бо, пропустить його сюди. Подумати тільки! Я був разом з Чарлі, отам, останні декілька днів, і я не міг пройти мимо без того, щоб не зайти до нього додому та не попоїсти, тож я збираюся витягти його на платформу, цього ранку. Кожного дня, як він приїжджає сюди, він стоїть десь під стіною, щоб дати комусь присісти. Тож я поглянув цього ранку і побачив, що він стоїть отам, я подумав: “Зараз я—я витягну його сюди”. Ну ось, це—це вже добре. Отож, цього ранку ми будемо слухати проповідь Брата Рассела Кокса. [Брат Брангам та зібрання сміються—Ред.] Де Неллі? Я. . . Для нього це буде непоганою їздою верхи. Де? Так. Саме так.

⁵ Гаразд, я, звичайно ж, дуже радий бачити так багато друзів. Минулої неділі, коли я поїхав, я увесь тиждень почувався погано. В мене тут сидів один хороший приятель, звідти з Півдня, Брат Уест. І я блував поглядом, по зібранню, нещодавно. Я сказав: “Я радий бачити *Такого-то* й *Такого-то*”, — і я поглянув просто через голову Брата Уеста і взагалі—взагалі не помітив його, поки він не став виходити. Потім я думав, увесь тиждень: “Брат Уест

думатиме, що я—я просто навмисно поглянув повз нього”. Але він—він Християнин, тож він все добре розуміє. Він знає, що я. . . справжній друг. І я знаю, що він знає, я не став би робити таке.

⁶ Я роздумував цього ранку, дорогою, що побачу людей, які приїжджають з різних місць. Отож, Брат Уест знову тут, цього ранку. І Брат та Сестра Кідд тут, з Огайо. І деякі з моїх. . .

Я знаю, що Брат Еванс тут. Я їздив, щоб побачитися з ним, вчора після обіду, в мотелі, але, мені здається, він пішов з Братом Фредом та іншими. І вони приїжджають аж з Макону, з Джорджії, сюди, кожної неділі, коли я говорю. З Макону, Джорджія, туди далеко їхати. Це приблизно вісімсот миль чи більше, мені здається, туди. Долає її зі своєю родиною, кожного дня, коли я говорю. І це є вірність.

⁷ І я був—був роздумував, о-о, тоді, якщо в тебе отакі друзі, які хочуть стояти поруч із тобою! Отож, ті люди не приїжджають аж з Джорджії, та з Огайо, та з різних частин країни, до цієї невеличкої скинії сюди, щоб послухати мене. Вони приїжджають сюди, бо вони вірять тому Посланню. Ось чому вони вірять. Вони вірять тому Посланню. І, в такому разі, наскільки правдивим та щирим маю я бути відносно того Послання! Тому що не—не тільки я сам йду неправильно, але я когось іншого веду неправильно. Розумієте? І в такому разі Бог спитає з мене за їхню помилку, тому що я був тим, хто навчав цьому. Розумієте?

⁸ І я кажу вам, це, звичайно ж, змушує тебе глибоко обмірковувати, коли ти починаєш думати про такі-от умови. Тож ви, кожен з вас для мене—для мене вельми дорогий, так хороше знати, що ви долали оті сотні миль, через небезпечні дороги та оці швидкісні шосе, де аварії та все інше. Ваша віра в Бога скеровує вами через оце все, якимось, привозить вас сюди та доставляє вас назад. Ми дуже раді мати таких-от друзів. Я молю про рясні Божі благословіння на вас.

⁹ Отож, минулої неділі, я—я сказав: “Гаразд, ми говоритимемо, а потім я просто викличу молитовну чергу”. Я намагався розробити якийсь спосіб, щоб постаратися знайти спосіб молитися за більшу кількість людей. Та якщо я пропущу більшу кількість, як минулої неділі, хтось буде молитися за мене. Я вийшов звідси майже о другій годині. І я—я не роздавав молитовних карток.

¹⁰ Роздача молитовних карток — це нелегка справа. Я не знаю, відомо вам це чи ні, люди ненавидять тебе. І Брат Бенкс Вудс, сказав, якимось, коли ми були там у Кентуккі, що він викличеться і буде роздавати молитовні картки, якщо Біллі не приїде. Тож Біллі, оскільки то мій син, ви знаєте, ох, вони. . . Я одержую кілька листів: “Він обіцяв мені молитовну картку. Він мені її не дав. Малий негідник!” Тож вони. . . Він не може дати їх кожному. А ми не можемо поставити занадто багато в чергу! Розумієте? Він повинен захищати мене.

11 І—і коли ми поїхали, моя невістка сказала: “Біллі, тобі треба буде зробити так, щоб Біллі знову був там ззаду з молитовними картками, інакше, — сказала, — ти не протягнеш дуже довго”.

12 І, тому, але де я зробив помилку, починав розпізнавання, потім хтось повертався, казав: “Я забув, мати хотіла, щоб за неї помолилися”. Ви знаєте, заради чого вони повертаються — це заради того розпізнавання, ви розумієте. Отож, але, я не звинувачую їх. Я робив би так само. Розумієте? Я робив би. . . Ми люди, і ми всі хочемо жити, і ми хочемо знати, що робити. Ось що ми. . . Але ти можеш пройти лише стільки-то з отим усім, ти, шодо дару, і тоді тебе просто неначе випрала, коли пару разів це відбудеться.

13 І тому Брат Бенкс збирався цього ранку роздавати молитовні картки, і сталося так, що минулої ночі приїхав Біллі. Тож я подумав, що це було б жакливо, щоб людина з такою доброю репутацією, як у Брата Вудса, щоб роздавала молитовні картки, напустити на нього людей. Мені думается, що Біллі не буде проти. Просто вони вже так довго напускалися на нього, тож він просто не звертає на це уваги. Гаразд.

14 Отож—отож, цього наступного тижня я маю бути в Далласі, ввечері в цю наступну п’ятницю, на конвенції Гóлоса Зцілення. Якщо тут є хтось звідти, я маю бути там на той один вечір, говорити на їхній конвенції. І я хочу говорити на тему *Підхід до спілкування*, як Господь зволить.

15 І потім, мабуть, можливо, в неділю по тому, це буде цієї наступної неділі, якщо Господь зволить. Я не дуже-то впевнений. Якщо Господь дозволить, я хочу повернутися та говорити на тему, на яку я повинен був говорити сьогодні — *Вітер у вихорі*. Та я збирався молитися за хворих, сьогодні. І це є, скоріше, щось на зразок гострого картання до—до церкви за її гріхи. І—і це не дуже-то хороша тема, щоб говорити на неї, коли ти збираєшся викликати молитовну чергу. Ти повинен збудовувати людську віру в. . . в молитву та в Бога та стосовно того, щоб мати віру. Тож я сказав Братові Невіллу оголосити, що цього ранку я говоритиму на іншу тему, збудовуючи віру в людях, в Бога. Іншими словами, картаючи людей за—за недотримання Божих заповідей. Отаким чином, це збудовуватиме людей, щоб мати віру в Бога. Розумієте?

16 І там у молитовній кімнаті цього ранку, тобто, в кімнаті звукозапису там ззаду, мій старий товариш, Брат Кідд, вісімдесят із чимось, у віці вісімдесяти років, сидить тут. Багато хто з вас пам’ятають, коли я кинувся до нього одного ранку, він був—він був десь. . . було десь рік тому, зараз вже близько того. Помирав, дуже страшна хвороба, і лікарі дали йому тиждень життя. Або, не тиждень, вони. . . Не зміг би дожити й до ранку, щоб привезти його сюди, десь три ранки неспритомний. А тепер він дійшов до ста п’яти чи щось таке. Він сказав, декілька хвилин тому, він підійшов до ста тридцяти двох. Сказав, що почувается наче хлопець.

17 Брате Кідд, я хотів би, щоб ви просто піднялися, щоб люди знали, хто цей немолодий проповідник. Ось він. Давайте скажемо: “Дяка Господеві”. [Громада каже: “Дяка Господеві!”—Ред.] Чоловік помирав від раку, в такому—в такому стані. В нього ось там гарненька супутниця. Я хотів би, щоб вона теж підвелася. Я просто. . . Сестро Кідд, як щодо того, щоб ви там піднялися? Отож, вона. . . Бачите, як спритно вона може піднятися? Спритніше, ніж я. Благословить Бог Брата та Сестру Кідд. Нехай рясні Божі благословіння спочинуть на. . . Дякую вам, сестро.

18 Вони пробивалися через гори Кентуккі, туди й сюди стежками вугільних копалень, гнані, виштовхнуті та осміяні, переслідвані, жили з того, з чого могли. Мололи на борошно кукурудзу, яку знаходили десь на колії, та жили заради Царства Божого. І у вісімдесятирічному віці, все ще проповідують Євангелію. Отож, вони вже занадто старі, щоб їздити, тож я молюся над молитовними клаптиками та відсилаю це їм, а вони просто—просто розносять їх по лікарнях і так далі. Люди приходять та беруть їх. Ось, це дійсно те, що воно є в серці. Чи не так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Якщо ти не можеш поїхати, щоб зустрітися з ними, ти можеш надіслати їм молитовний клаптик, таким чином, людям, що мають віру. Це вельми добре.

19 Брат Роджерс тут, також, десь тут сьогодні, тесть Брата Крича, мій дуже дорогий друг. Заходжу до нього додому просто так само, як я заходжу до будинку Чарлі та Неллі та інших там, і там у Кентуккі. І—і раніше, бувало, їздив туди та ходив на полювання, постійно, разом із ним. І ось, нещодавно, десь тринадцять місяців тому, лікар виявив у нього. “Рак, і, — сказав, — йому кінець”.

20 Я подумав: “Мій старий любий друже!” Ветеран Першої світової війни, дуже приємна людина, його родина. Я охрестив його в Ім’я Ісуса Христа, багато років тому, на відпущення його гріха, знаючи тоді, що його було вміщено в Тіло Христа, і був готовий зустріти Бога. Я подумав: “Мій дорогоцінний брат повинен переходити вже зараз”. Це було якраз після того видіння, або перед тим, як прийшло до мене те видіння, про Небо. І потім я пішов туди, щоб провідати його, і в кімнаті з’явилася веселка. Бог змінив усе. Це було тринадцять місяців тому, і він все ще тут сьогодні, їсть.

21 Він пив якісь, приймав якісь сірчані таблетки, спричинили йому опіки на горлі тут. І він збирався стати в молитовну чергу, думаю, цього ранку, прийшов сюди. І я знаю, що я оголосив це після того, як Біллі вже роздав, або збирався роздавати, знав, що вони збиралися роздавати молитовні картки. Я сказав його зятеві, моему хорошому другові, Брату Кричу, привести—привести його. Я подумав, якщо я обмину його, тоді я спіймаю його та відведу в одну з цих молитовних кімнат тут. Але в нього була молитовна картка. Я сказав: “Басті, я хочу, щоб ти вийшов сюди”. Його звати Еверетт. Ми зємо його просто Басті, щоб покоротше. І він—

він. . . Я сказав йому: “Проходь туди та ставай у молитовну чергу. Я б краще помолвився за тебе за це, поки помазання на мені”. Тож я люблю, щоб. . . Якщо я знаю, що за мене молитимуться, я хочу, щоб хтось був помазаний, коли за мене моляться.

22 Тепер давайте—но звернемося до нашої Біблії, цього ранку, відкриємо на Книзі Рут. Я читатиму з цього деякі місця Писання, з Книги Рут. І тепер, просто перш ніж ми підійдемо до цієї теми. . . Якщо я починатиму, я хотів би оголосити свою тему для цього ранку, її назва: *Родич-Відкупитель*. І я хотів би наблизитися до неї з чотирьох різних поглядів, на відкуплення.

23 Розмірковував, минулої неділі, проповідував про те, як Христос прийшов, щоб відкупити нас. І потім, сьогодні, я хочу говорити на тему: Що таке Відкупитель? Як Він став Відкупителем? І, пам’ятайте, Відкупитель відкуплює тебе цілковито, коли Він відкуплює тебе; від твоїх гріхів, від твоєї хвороби, від усього, що неправильно. Він є Відкупитель.

24 Отож, перш ніж ми наблизимося до цього, давайте—но схилимо наші голови та поговоримо з Ним, через молитву. І тепер, схиливши наші голови, я хотів би знати, хто цього ранку, в Присутності, хотів би бути згаданим у молитві, піднявши ваші руки та сказавши: “Боже, Ти знаєш моє прохання”? Благословить вас Бог, кожного.

25 Наш Небесний Батьку, я такий радий, сьогодні, що є велика Сила з Висоти, знаючи Бога, що ми можемо наблизитися через Його Сина, Христа Ісуса, і одержати відповідь на те, що ми прохаємо. Як на зібранні, що минуло, ми говорили про те, як люди ходили в овечих та козячих шкурах, і були збідовані, чекаючи на Місто, будівничим і творцем якого був Бог. Знаючи, якби вони хоч раз могли наблизитися до Нього, якби вони могли знайти, де Він! І Йов, у давні часи, сказав: “Якби я міг піти, постукати в Його двері”, — інакше кажучи. — “Якби я міг знайти, де Він—Він перебуває, я пішов би Додому із Ним і мав би—мав би з Ним розмову, обличчям до обличчя. Але людині ніяк цього не зробити, бо вона згрішила, і відділилася, і стала чужинцем Богові.

26 Але через того Дорогоцінного, Який прийшов, і відкрив шлях, і простив наші гріхи, і приводить нас перед Бога, не як чужинців, але як дітей, що приходять до свого Батька. Знаючи, що Він дарує нам кожне прохання, про яке ми просимо. Покладено лише один закон, а саме — “Якщо ти можеш вірити”. Це угода. Сатана стверджує, що ми не віритимемо, але Бог каже, що ми будемо вірити. Отож, боротьба триває, і рішення приймати нам. Яким би не було наше рішення — саме так воно й буде. І це настільки чудово написано: “Все можливе тим, хто вірить”.

27 І ми віримо, сьогодні, приходячи, наближаючися до Тебе за Божественною ласкою, благаючи, щоб Ти зважив на наші прохання. І кожна рука, що піднялася, Ти знаєш, що під тією рукою, в їхньому серці, щось малося на увазі. Бо написано, що —

“Ти знаєш думки й наміри розуму і можеш розпізнавати розум”. І ми молимо, Боже, щоб Ти відповів за Твоїми багатствами та Твоєю благодаттю на кожне прохання, яке було згадане.

²⁸ Ми хотіли б також прохати сьогодні, Господи, щоб Ти допоміг мені, тому, хто найбільше в потребі, можливо, з зібрання; знаючи те, що вмішено переді мною — це набуте Кров'ю Господа Ісуса. Тут, можливо, сидять грішники, які настільки поневолені гріхом, що для них було б важко, майже неможливо, їм дістатися того місця, щоб прийняти Христа, поки сатана тримає їх настільки зв'язаними своєю силою. Але знаючи, що написано: “Моїм Іменем будуть виганяти демонів”.

²⁹ І дай нам сьогодні силу, Господи, через проповідування Слова, вигнати кожного демона сумніву, та забобонів, та страху, з сердець та розуму людей. Щоб ті, хто поневолені марнотою та сумнівами, могли бути приведені в руки Христа. І написано також, що: “Покладуть руки на хворих, і ті видужають. Тут є ті, котрі Християни, і поневолені демонами хвороби.

³⁰ Господи, дай мені сьогодні силу, силу Святого Духа, щоб визволити кожну хвору та страждаючу людину, яка сьогодні тут в цьому приміщенні, щоб величний Святий Дух міг мати першенство в кожному серці та в кожному тілі, що знаходиться в Божественній Присутності.

Промовляй до нас через Твоє Слово. Твоє Слово є Правдою. Не знаючи, що саме говорити, але чекаючи на керівництво Святого Духа, щоб Він міг провадити нас та керувати нас до цілої Правди. Даруй це, Господи. Прослався Сам. І помаж Твого слугу. І Твоє Слово вже помазане. Ми віддаватимемо Тобі хвалу, коли Ти візьмеш це до кожного серця, як ми маємо потребу. В Ім'я Ісуса Христа, ми просимо це, Божого Сина. Амінь.

³¹ Перед читанням, я можу сказати оцей невеличкий девіз, який мені так подобається.

Якщо гори є такі, що не можна перейти,
Якщо ріки є такі, що їх не перепливти,
Знай, що Бог, Який на Небі — Він є Бог, Він є
Один,
Те, що люди неспроможні — зробить Він.

³² Я читатиму з Книги Рут, 1-ий розділ.

І сталося за часів, коли правлять судді. . .був голод в Краю. І один чоловік з Вифлеєму юдейського пішов пожити в моавських полях, він сам, та жінка його, та двоє його синів.

А ім'я тому чоловікові Елімелех, та. . .жінки його — Ноомі. . .імена його. . .синів — Махлон та Кіліон, ефратяни з Вифлеєму юдейського. І прийшли вони на моавські поля та й залишилися там.

І помер Елімелех, чоловік Ноомі. . .лишилася вона сама з двома її синами.

І взяли вони собі за жінок моавитянок: ім'я. . .одній Орпа. . .ім'я другій — Рут; і жили вони там близько десяти років.

. . .Махлон та Кіліон також обидва померли; і залишилися жінки. . .залишилася та жінка по двох дітях своїх та по чоловікові своєму.

І встала вона та невістка її, щоб її повернутися з моавських піль; бо вона. . .почула в. . .почула вона, що Господь згадав про народ Свій, даючи їм хліба.

І вийшла вона з того місця, де була там, та обидві невістки з нею; та й пішли дорогою, щоб вернутися до Юдиного краю.

І сказала Ноомі двом своїм невісткам: Ідіть, верніться кожна до дому своєї матері; і нехай Господь вчинить вам ласку, як ви вчинили з померлими та зі мною.

І нехай Господь дасть вам, щоб ви знайшли спочинок кожна в домі свого мужа. І поцілувала їх на прощання; а вони підняли свої голоси та плакали.

І сказали вони до неї: Ні, з тобою ми вернемось до народу твого.

А Ноомі сказала: Вертайтесь, дочки мої, чого ви підете зі мною? Хіба в моему лоні є ще сини, щоб вам. . .щоб стали вам за чоловіка?

Вертайся, моя доне, йди собі; бо я вже занадто стара, щоб мати чоловіка. А коли б я їй сказала: Маю надію, і коли цієї ночі була б я з мужем і також породила синів;

Чи ж ви чекали б на них, аж поки повиростають? Чи ж ви зв'язалися б із ними. . .заради їхніх. . .щоб не бути заміжною? Ні, дочки мої; мені вельми гірко заради вас, що рука Господня проти мене.

І підняли вони свої голоси та плакали знову; і поцілувала Орпа свою свекруху; але Рут пригорнулася до неї.

І сказала вона: Ось, твоя братова повернулася до свого народу та до свого бога; вертайся і ти за своєю братовою.

А Рут сказала: Не силою мене покидати тебе, ані щоб не йти за тобою; бо куди підеш ти — піду й я; і де житимеш ти — житиму й я; твій народ буде моїм народом. . .твій Бог буде моїм Богом;

Де помреш ти — там помру і я, і там буду похована; нехай Господь зробить мені так і так нехай додасть, тільки смерть розлучить мене й. . .тебе й мене.

³³ Я хочу дати назву цій невеличкій бесіді цього ранку, оскільки я навчатиму цьому, намагаючися принести вам віру, щодо відкуплення, і що то таке, і як прийняти це. Я хочу назвати її: *Родич-Відкупитель*.

³⁴ Отож, *викупити* щось — це “повернути його назад”. Щось таке, що було втрачене, подібно як закладене в ломбард. І ви йдете туди й викуплюєте це, його викуплено певною ціною. Ось тоді це ваша особиста власність, після того, як ви викупили це. Але закон викупу, в Ізраїлі, мав бути родич, щоб викупити власність або щось таке, що було втрачене.

³⁵ Наша розповідь починається за часів ізраїльських володарів, котрі були суддями, після смерті Ісуса Навина. І щоб виявити вельми чудову картину цього, прочитайте десь перші п'ять або шість розділів Першої Самуїла, і ви—ви одержите справжню картину цього.

³⁶ Але ми зараз легко пройдемося, щоб дістати з цього головний контекст. Котрий, якийсь час тому, я розпочав тему цієї Книги Рут, і, три або чотири тижні, проходив через це. Почав тему Книги Об'явлень, одного разу, і витратив цілий рік, десь так, щоб пройти через Це. Просто кожне маленьке місце Писання ув'язує одне з іншим, у повноті, через усю Біблію. Це чудово. Тому то, ми знаємо, що Біблія є надхненною. Тому що, математично та кожним чином, нема іншої написаної літератури, яка була б тим, що десь не суперечило б саме собі.

³⁷ Цю Книгу писали протягом майже чотирьох тисяч років, Книги Біблії. І їх писали деякі... Я забув, скільки саме людей писали їх. В мене було в пам'яті. Але, я вибачаюся. Я хочу сказати шістдесят з чимось, але я—я—я... я можу там помилитися. [Один брат каже: “Сорок”.—Ред.] Сорок. Сорок людей писали Біблію, протягом тисяч років, окремо, взагалі не знаючи один одного і не бачивши один одного і не читавши один одного, у багатьох випадках. І жодне слово не суперечить іншому. Вона надхненна!

³⁸ Ось, багато хто дивиться на цю Книгу Рут, як вони кажуть: “Це Біблійна розповідь про кохання”. Біблія — це розповідь про кохання. Вся Біблія — це розповідь про кохання.

³⁹ Вона не тільки розповідь про кохання, але Вона є пророк. Вона не тільки пророк, але Вона також історичні записи. Вона не тільки розповідь про кохання, історичні записи, пророк — Вона є Сам Бог. Тому що “На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог”. Отож, Слово — це Бог у друкованому вигляді. Оцим слід було б і вирішувати все, брате. Бог у друкованому вигляді. Єгова, надрукований в Книзі. І там нема нічого такого, що було б просто якоюсь вигадкою, але то все цілковита Правда. Кожен Її аспект, зачіплює твою душу. Воно Там. Це Правда, і Бог підтримує Своє Слово.

⁴⁰ І цю розповідь було записано, і всі давні рукописи. Коли вони відбирали Біблію, святі мужі, коли вони старалися скласти це у Старий Заповіт, ця Книга Рут була однією з визначних Книг, яку вони прийняли. Чому? Якщо це просто розповідь про кохання, чому писці та давні мудреці приймали цю Книгу як надхненну?

Бо в Ній є сховане об'явлення. І в цьому прихованому об'явленні ви осягаєте справжнє значення. Воно приведе вас справді близько до Бога.

41 Моя молитва, всієї моєї душі, цього ранку, щоб Бог захопив кожне серце, настільки зачарував, що Він відкрив би Самого Себе, ким саме Він є, в цій розповіді; ким Він є для тебе; як прийняти Його. І коли ти одного разу побачиш це, це настільки просто, ти дивуєшся, як це ти проходив повз нього. Але це може бути відкриття тільки Святим Духом.

42 Тепер, багато хто, читаючи Біблію, читають Її, просто піднімаються, та читають сторінку, та читають сторінку. Ви ніколи Її не зрозумієте. Тому що Вона в загадках. І Ісус дякував Богові за те, що зробив Її отакою. Сказав: “Ти сховав Це від очей премудрих і розумних, та відкриєш Це немовлятам, таким, що навчатимуться”.

43 Як я часто говорив був. Міссіс Брангам сидить там ззаду, цього ранку. Та коли я десь за кордоном, вона напише мені листа. Вона скаже: “Любий Білле, я сиджу тут, цього вечора, з дітками. Я думаю про тебе”. І вона продовжуватиме, і напише те, що збирається написати. Але я—я кохаю її, і я знаю її настільки добре, я можу читати поміж рядків. Я в точності знаю, що вона каже, розумієте, чи напише вона про це тут, чи ні. Розумієте? Тому що, я знаю, що вона каже. Чому так? Це близькі стосунки. Ми є одно. Розумієте? І вона знає мою вдачу. Я знаю її вдачу. Вона не. . .

44 Вона може просто собі сидіти та дивитися на мене. Я можу вам сказати, що вона скаже, розумієте, бо я—я настільки добре її знаю. І вона зі мною може так само. Ось, що робить це — це довіра один до одного. Любов!

45 Вчора вранці, ми пролежали в ліжку трошки довше, і дітям не потрібно було йти до школи, і ми стали розмовляти про різні речі. І як. . . “Що таке ненависть?”

46 Я сказав: “У ненависті був початок, тож в неї має бути й кінець. В любові нема початку, тож їй нема й кінця. Ненависть на вікі. Любов — Вічна. Ненависть починається і ненависть закінчиться. Любов ніколи не починалася і Вона ніколи не закінчиться. Розумієте? Вона є Вічною.

47 І коли чоловік кохає жінку і бере з нею шлюб через те, що вона просто гарненька, цьому прийде кінець. Та коли чоловік знаходить жінку, яку він кохає, він не знає чому, але він кохає її. І вона знаходить чоловіка, якого вона кохає, не має значення, який він зовні. Він кохає її. Вона кохає його. Це Вічне подружжя в Славі. Ані ця смерть, ані щось інше не зможе розлучити їх, бо вони — від Вічності. І вони зійшли до проміжку часу і повернуться назад до Вічності. Вічність злинула в тіло, в призначений час, потім знову повертається назад у Вічність. Воно не може загинути.

48 Жінка, яка вродлива — ця врода зів'яне, безперечно. Нехай тільки пройде декілька років. Може бути, сьогодні, вона вихиляється там на вулиці, якась напіводягнена жіночка, що посилає до пекла більше душ, аніж усі бари в країні. Але вона викручуватиметься там на вулиці, думаючи, що вона є щось. Як сказала Біблія: “Вони ходили витягнувши ший, принаджуючи, дрібненькою ходою”, — що значить, — “*вихиляючися* при ході, за останнього дня”. Справджують Писання і не знають цього. Вони стоять на подвір'ї, в безсоромному одязі, чоловіки дивляться на них, і не знають”. Вона може бути настільки чесотною, стосовно свого чоловіка чи свого друга, наскільки це взагалі можливо; але, в День Суду, вона відповідатиме за вчинення перелюбу з сотнями чоловіків. На них певний дух, а вони й не знають цього. Біблія сказала: “Роздягнена, сліпа, і не знаєш цього”. Найжальогідніше — “Не знаєш цього”.

49 Але чи відомо вам було, та ладненька фігурка, яку Бог дав тій дівчині, можливо, згниє до цього часу наступної неділі? Отой високий, темноволосий та поставний чоловік може бути нічим більше як купкою пороку, до наступної неділі. Все це загине.

Але те, що всередині — Бог, любов, живе заради Вічного. Тому, дивіться на те, що всередині. Не зводьте очей з меті.

50 Отож, ця розповідь починається начебто як про чарівну, милу жіночку. Звали її Ноомі. *Ноомі* означає “приємна”. *Елімелех* був її чоловіком, означає “поклоніння”. “Приємне поклоніння” — то була її родина. В них був син *Махлон*, той, що означає “хвороба”. Та *Кілійон*, інший, означає “втома, сум, смуток”. Ось така була родина.

51 І в ізраїльському краї настав голод. І перша ж помилка, яку робить єврей — це залишає той край. Бог дав їм той край. Коли Авраамові було дано той край, Бог сказав йому не залишати того краю. А він зробив помилку, коли пішов туди до Герару, попав у біду. Єврей ніколи не повинен залишати Палестини. Йому випало мати це місце.

52 І їх було розігнано, по всьому світу. І тепер вони знову повертаються. О-о, яку чудову розповідь ми маємо тут цього ранку. Вони повертаються.

53 Ноомі змушена була піти за причини голоду, Ноомі та Елімелех, і вони подалися до Моаву.

54 Тепер, щоб мати фон розповіді, щоб, коли ви слухатимете, ви були спроможні осягнути, що то таке.

Отож, Моав, моавитяни, що з'явилися від незаконнородженої дитини, що була від Лотових дочок. Після того, як вони уникнули содомського полум'я, за благодаттю Бога, потім дочки напоїли свого батька та жили із ним як дружина. Вони народили дитину. І один із них з'явився на світ та дав початок народу Моава, що, схоже, були Християнами, але були змішані з поганством. І, розумієте, залишити обіцяну країну, не має значення, наскільки поганою вона була, щоб пожити в іншій країні, це принесло біду.

55 І будь-якого разу, коли віруючий сходить зі своєї Богом даної землі! Часто буває так, у політиці, наступають оці вибори і таке інше, хороша людина може бути хорошою людиною, та вона збочить з тієї землі. Подібно як один служитель, якого я знаю, висунув свою кандидатуру на посаду мера міста. І коли він це зробив, зійшов зі своєї служительської території, і сатана переміг його.

56 Якщо якийсь Християнин сходить з тієї землі. “Ну, я просто піду туди, сьогодні ввечері, посиджу з хлопцями в басейні, трошки. Я нічого поганого не робитиму. Я просто ковтну одну крапельку”. Ти не на своїй землі. Вернися. Ти тільки скеровуєш себе до нещастя.

57 “О-о, всі інші дівчата палять. Я просто спробую одну”. Ти не на своїй землі. Не чини такого. Залишайся на батьківщині. “О-о, ну ось, кожен тут, вони називають мене: ‘Стара причуда’. Мене називають: ‘Старомодна’”. Залишайся там, все одно. Це твоє місце. Залишайся в Христі.

58 Ноомі, за причини голоду, пішла з країни та подалася до Моаву, шукаючи хліба. Вона не повинна була цього робити, бо всі інші залишилися в Юдеї, у Вифлеємі. Вифлеєм означає *Бетель* — “дім Божий”, дім хвали. І вони залишилися там.

59 А вона помандрувала зі своїм чоловіком. І двоє її синів взяли шлюб з моавитськими дівчинами. Але якщо Бог визначив, щоб щось було вчинено, це все одно станеться. Ось чому я, звичайно ж, вірю у призначення, у Боже передбачення всього.

60 Потім ми знаходимо, там, смерть вразила родину, і вони вирушили назад. Вбити. . . Хлопець помер, обидва хлопці померли, і батько помер. І Рут вирушила назад, Орпа та Ноомі.

61 Отож, я хочу уподібнити, цього ранку, Ноомі, леді старшого віку, Ортодоксальній церкві, Юдейській Ортодоксальній церкві. Рут, моавитянка, поганиця, як Християнська Церква, Нова Церква.

62 Я хочу наблизитися до цього з чотирьох різних аспектів, Рут. В мене це тут записане. Рут вирішує, приймає рішення; Рут служить; Рут відпочиває; Рут винагороджена. Пройдемо це ще раз: Рут приймає рішення; Рут, після того, як вона прийняла рішення, потім Рут служить; потім Рут відпочиває; потім Рут винагороджена.

63 Отож, по дорозі назад, прийшов такий момент, оскільки вона як прообраз Церкви, або Християнина. Оскільки, кожен особисто представляє увесь Християнський народ. Чи знали ви це? Ви, у вашій поведінці, у тому, як ви чините та що ви робите, ви представляєте все Тіло Христа. Ви скажете: “Але ж я просто член громади”. Це не має значення. Коли ти приймаєш це ім'я Християнина, ти представляєш Христа та Його Церкву. Ти повинен жити отаким чином. Ви повинні жити як джентльмени,

як леді. Ніколи не чини того, що в цьому світі, бо всі очі Неба та землі — на тобі, щоб представив оту одну річ. Не має значення, наскільки ти слабкий, наскільки ти малий, тримай свою голову правильно, бо ти Християнин.

64 Отож, Рут була поганницею, служила ідолу, так само й Орпа. І вони йшли, вертаючися назад зі свекрухою. Бо вона почула, що, там у Вифлеємі юдейському, що Бог відняв поразку, і в людей є хліб. Вона перебувала там приблизно десять років, тож Ерзхайм каже: “приблизно десять років”, — історик.

65 І, повертаючися назад, засмучена (і чоловік її помер, її діти померли), з двома її невістками. Потім вона обернулася, мабуть, та поглянула на них, та промовила: “Чого вам іти зі мною? Ось, ви матимете самі тільки злощастя”. Мовила: “Мені шкода, що рука Бога проти мене”.

66 Як часто Ізраїль думав таке, не знаючи, що то все було Божою програмою! Як стіна плачу знаходиться просто за Єрусалимом, все ще там! Стародавнє каміння храму, вони позбирали його та зробили стіну. І воно витерте, відшліфоване, від сліз та плачу, єврейських долонь, що кликають та благають Єгови — “Єгово!” Вони не усвідомлюють, що їхня година вже близько — при дверях. Стіни плачу — “За цим камінням колись стояв ковчег заповіту. Цар Давид дивився на це каміння. О Єгово, де Ти?” Розумієте? Не знаючи, що скоро його Цар повернеться, його Відкупитель. Вони повинні були бути вигнані, на короткий час.

67 Ноомі дивувалася: “Чому рука Господня була така безжальна до мене, невісточка мої? Бог вигнав мене. Я вигнанниця. Я не знаю, що я вчинила, але я вигнанниця”. Розумієте?

68 Бог звершував Свою програму. Тому що — “Все співдіє на добре тим, хто любить Бога”, — не має значення, чим воно є.

69 Вона промовила: “Вертайтеся до своєї матері, знайдіть спочинок у домі своїх матерів. Ваші чоловіки мертві. А ви молоді, вродливі жінки. Ідіть назад. Ідіть назад туди, звідки ви прийшли. Знайдіть там спочинок. Нехай Бог буде ласкавий до вас, бо ви вчинили милість із мертвими. І ви жили добродібно, відколи ваші чоловіки померли. І ви були ласкаві до мене, до старої вдови, жінки без чоловіка, і ви не покинули мене. Вертайтеся, і нехай Бог дасть вам спочинок у вашому домі”. Вони заплакали.

70 Вона мовила: “Я вже стара. Я вже не можу більше мати дітей. Та якби я мала чоловіка та мала дитину, що з того? Ви ніколи не стали б чекати заради того малюка”. Це дійсно було законом у ті дні. Що, якщо брат помирав, або... і, його, інший брат був самотній, він повинен був узяти його жінку, щоб відновити ім'я своєму померлому братові. “Але, він, — сказала, — ви не стали б чекати на нього, на цих немовлят. Тому вертайтеся та знайдіть собі спочинок в домах ваших чоловіків. Ідіть назад до своєї матері”.

71 І, Орпа, прообраз теплої церкви, яка одного разу почала, прообраз церкви, яка не пройде увесь шлях. Вона сказала: “Це звучить дуже-таки непогано”. Отож, вона поцілувала свою свекруху та знову повернулася назад. Це прообраз теплого віруючого, який віритиме, що Ісус є Христос, потім обернеться і піде назад в те, з чого вона вийшла. До людини, яка ризикне вибрати шлях з небагатьма погордженими Господа, а потім обернеться, піде назад. “Як пес до своєї блювотини та як свиня до своєї калюжі”, — як сказала Біблія.

72 Отож, вона повернулася до своїх богів. Часто буває так, що ми вертаємося до богів нашого—нашого початку. Можливо, в нас є очі хіті за чимось недобрим. Ми повернемося до хіті знову. Можливо, в нас є ідоли пияцтва, ідоли паління, ідоли брехні, ідоли крадіжки, всілякі ідоли; і потім сповідувати та охреститися, і потім повернутися знову. Який жаль! Пам’ятайте, її ім’я не згадується більше ні разу. Її було відлучено за причини її рішення.

73 Теплувата церква, теплуватий віруючий, оскільки кожний віруючий представляє церкву. Кожен американець представляє Америку. Кожен німець представляє Німеччину. Кожен Християнин представляє Христа.

74 І ось, вона відвернулася, щоб повернутися в те, з чого вона вийшла. Як оті люди, навіть проповідники, іноді, виберуть дорогу Господа. А коли ти скажеш їм про хрищення Святим Духом — “Нісенітниця”, — відвертаються від Цього. Це Орпа.

75 Розповіси їм про Ім’я Ісуса Христа, що “Під Небом нема іншого Імені, даного людям, що ним би спастися ви мали. Все, що тільки робите словом чи ділом — усе робіть в Ім’я Ісуса Христа, якщо нема іншого Імені під Небом, що ним би спастися ви мали”. Потім Петро сказав, в день, в День П’ятидесятниці: “Якщо хочете спастися — покайтеся та охрестіться в Ім’я Ісуса Христа, на відпущення ваших гріхів”. Ось як вони відпускаються. А людина, через популярність, вона не може триматися за Біблію в цьому. Але за причини популярності — поцілує Церкву, поцілує Послання, поцілує Христа — “прошавай” — і піде назад туди, звідки його вишкрібли. Орпа, теплувата, відлучена.

76 Але, о-о, як мені подобається ота Рут! Вона повинна була прийняти рішення. Я повинен був прийняти рішення. Ви повинні прийняти рішення. Ви не зможете вийти через ці двері, цього ранку, без якогось певного рішення. Ви не залишите це приміщення, сьогодні, або як краший чоловік чи жінка, або як гірший чоловік чи жінка. Відкинути Це — ти будеш гіршим. Наступного разу буде важче — тобі дістатися до Цього. Або ти вийдеш кращим.

77 В її житті настав момент відкритого показу. В житті кожного наступає момент відкритого показу. І Рут повинна була прийняти рішення. Отож, Біблія сказала, що її свекруха мовила до неї: “Іди назад до своїх богів, як зробила твоя сестра. Іди назад, як зробила ота теплувата. Чому тобі не піти назад”.

⁷⁸ Проповідник Євангелії: “Якщо хочеш іти — іди далі”. Справжній правдивий проповідник, який поставить це перед певним класом людей: “Прийміть рішення. Підведіться на ноги”. Теплуватий, м’якослівний, туди-й-сюди, не скаже такого. Але справжній Божий слуга викладе це тобі просто перед очі: “Прийми рішення”.

⁷⁹ Рут сказала: “Я піду туди, куди підеш ти. Твій народ буде моїм народом. Твій Бог буде моїм Богом. Де житимеш ти — житиму й я. Де помреш ти — помру і я. І де ти будеш похована — поховають і мене”. Оце справжнє рішення.

⁸⁰ “Господи, я прийму Тебе як мого Спасителя. Якщо Біблія каже: ‘Покайтеся та охрестіться, Ім’я Ісуса Христа’, — я це зроблю. Якщо Біблія сказала, що я ‘маю прийняти Духа Святого’, — я це зроблю. Якщо Біблія каже мені: ‘Ісус Христос вчора, сьогодні та навіки той самий’, — я віритиму цьому. Я прийму Біблію та Бога, на підставі того, що Він написав та ким Він є, не має значення, що там хто сказав”. Оце справжня Рут.

⁸¹ Вона прийняла рішення. Вона повинна була піти або назад, або вперед. Ми стоїмо на тому самому ґрунті, цього ранку — йти або назад, або вперед. Ніколи не йдіть назад. Давайте-но простувати вперед.

⁸² Дали вони ввійшли до обіцяної країни, до країни чужого народу. Рут, прообраз віруючого тепер. Що? Що таке віруючий? Коли вона чи він виходить, людина з цього світу, вона опиняється поміж віруючих Християн. Жінкі, які раніше палили, пили та грали в карти в світському товаристві і таке інше, і мали всілякі там модні дрібнички та любили ходити з завивкою, щоб бути “модною пташкою”. Але тепер її змінено. Вона прийняла рішення йти з Богом. Тепер вона приходить поміж люди, які не вірять в отаку нісенітницю. Вона чужа. Вона має поводитися як плігрім. Вона не знає їхніх звичаїв. Вони всі чужі, для неї. Вона не знає, що робити. Це те, що повинна була зробити Рут. Це те, що повинні зробити ви. Це те, що я повинен зробити.

⁸³ Коли я прийняв Христа — мене вигнали з мого ж дому. Коли я прийняв Христа, мої друзі — хлопці, дівчата, всі — покинули мене. Пішов з групою людей старшого віку, які мали Святого Духа та вірили в Бога, служили Йому. Дівчата, що були там в тій церкві, відрізнялися від дівчат, з якими я зустрічався. Вони воглядали інакше. Вони поводилися інакше. Вони були чужі, і я боявся їх. То були інші люди.

⁸⁴ Ось що повинна була зробити Рут. Вона повинна була вийти зі свого власного, туди до іншого народу. Її було наведено. Вона прийняла рішення.

І ти прийми рішення. Ти маєш зробити свій вибір. Ти хочеш піти назад до речей цього світу, або ти хочеш йти вперед з Богом?

⁸⁵ Чи хочеш ти чинити так, як чинить цей світ та всі інші? Тоді поцілуй Христа — “прошавай”, — та йди назад.

Але якщо ти хочеш вибрати свій шлях з небагатьма Господніми погордженими — тримайся за Божу незмінну руку. Без огляду на те, що каже решта цього світу — ти тримайся просто там. “Бог так сказав. Це є правдивим. Я вірю Цьому, хоч я не можу зробити це проявленим у своєму житті. Бог так сказав. Я вірю Цьому. Я тримаюся просто там”.

86 Ось як вона вчинила з Ноомі. “Я не залишу тебе. Я піду туди, куди підеш ти. Твій народ буде моїм. Як поведуться вони — отак і я поводитимуся. Як вони чинять — це те, що чинитиму й я. Що їдять вони — це те, що їстиму й я. Де помреш ти — помру й я. Де ти будеш похована — поховають і мене. І нехай Господь зробить мені так і так нехай додасть, якщо я десь підведу”. Це справжнє конкретне рішення. Бог хоче конкретних рішень від Своєї Церкви.

87 “Гаразд, Господи, якщо Ти просто благословиш мене і зробиш для мене *оце*, я зроблю *отак і отак*”. Це не рішення.

88 “Боже, мені все одно, що Ти зробиш зі мною, я все одно піду. Якщо я помру — все гаразд. Жити чи померти, що б там не було! Якщо вони сміятимуться з мене, глузуватимуть з мене, нема ніякої різниці, я все одно піду”. Оце конкретне рішення, подібне тому, яке прийняла Ревека, перш ніж вона взагалі побачила Ісака.

89 Її батьки сказали: “Нехай дівчина дасть відповідь. Дівчина, вона вже доросла, нехай вона дасть відповідь”.

90 Вона промовила: “Я піду”. Чітке конкретне рішення, швидко прийняла. Вона залишилася вірною цьому. Це те, що вчинила Рут. Орпа пішла назад.

91 Вони помандрували далі. Рут, у своєму серці, не знала, куди вона йшла, але прообраз Церкви. Ми приходьки, подібно Аврааму. Пілігрими в чужій землі, поміж чужого народу.

І вона пішла далі, і врешті вона ввійшла до місця та до місцевості, куди Ноомі вела її. І що вона знайшла? Кожен поплескував її по плечу та казав: “Рут, ми раді, що ти тут”? Вона знайшла незгоду. Вона знайшла щось зле. Вона знайшла труднощі.

92 І проповідники, які казатимуть тобі, що “Християнське життя — це ліжко з квітів”, — він або обманює тебе, або він ніколи не приймав того переживання сам. Світ ненавидить тебе. І люди ненавидитимуть тебе. Ти повинен вибрати шлях з небагатьма Господніми погордженими, і будеш осміяний, з тебе будуть глузувати або щось іще. Ти маєш бути іншим. Тебе народжено від іншого Народу.

93 Моя дружина. . .Оскільки я цитуватиму це знову; здається, це дуже добре — зробити це. Спитала мене: “Чому Християнкам не носити ту одіж, подібну до такої, яку носять інші жінки?” Я сказав. . .Сказала: “Ми всі американці, хіба не так?”

94 Я сказав: “Ні”.

95 “Гаразд, хто ми?”

96 Я сказав: “Ми не є ані французами, ані німцями, ані бельгійцями, ані швейцарцями, африканцями, чи американцями, чи кимось із них”.

97 “Але хто ж ми?”

98 Я сказав: “Ми Християни”. Американець чинить як американець, німець чинить як німець, бо це їхній національний дух. І в нас є національний Дух. Це Святий Дух, що приходиться від Бога, з Неба, і ти чиниш подібно Цьому. Змушує тебе поводитися, як поводяться Там, бо ти від іншого Світу.

99 Ми живемо в Америці, це правда. Це що стосується тіла. Але душа, яка керує нами, наш характер — з Висоти. Ми живемо з Висоти, бо нас народжено з Висоти. Всі Християни прийшли з Висоти. Ісус сказав: “Я не з долу. Я з Висоти. Якби Я був з долу, Мої піддані воювали б за Мене. Але Моє Царство — з Висоти”. Отак кожен, кого народжено від Царства Бога — він з Висоти.

100 Тепер, дивіться—но. Коли ми йдемо далі, ми знаходимо, що вони прийшли до розчарування. Чи не є воно тим, куди ти приходиш, коли ти одержав Святого Духа? Авжеж, це так. І зі мною було так само. Глузують, і все інше.

101 Потім, зверніть увагу, життя було важким для неї. І воно важке, після того, як ти став Християнином. Тому що ти повинен відрегулювати себе від одного життя, від веселощів та задоволень цього світу, до іншого життя — посвячення Богу. Ти повинен перестроїтися, у *цей* бік.

102 І Рут повинна була перестроїтися від перебування в країні, де вистачало їжі, і все поважали, до людей, які насміхалися, глузували з неї, до країни, де вона збирала колоски на полі собі на їжу. Складала це собі в шарф та брала це додому. Та вимолочувала це, та пекла собі хліб, і вона та її свекруха їли це.

103 Коли вона була там, вони дізналися, в той час, як вона збирала колоски, або йшла збирати. . . Отож, вона прийняла рішення. То було її вирішенням.

104 Тепер, наступне, що вона повинна робити — це служити.

105 І це те, що повинна робити Церква. Церква, після прийняття вами рішення, ви маєте служити. Служити Богу згідно Його проекту, згідно Його плану. Ви маєте служити Богу.

106 Рут приймає рішення. Тепер, Рут служить за своїм рішенням. Тепер погляньте, лише одну хвилинку. Тепер вона йде в поле, збирати колоски.

107 Отож, її мати розповіла їй; котра є Старий Заповіт, що розповідає Новому, ви розумієте. Її мати розповіла їй, сказала: “В нас є один родич, а ім’я його — Боаз. Він заможна людина. І Він близький родич. Іди на його поле. І, можливо. . . не йди на інше поле; йди на його поле”.

108 Як Святий Дух каже нам не збочувати в якусь церковну книжку, в якийсь катехизис, але йти на Боже Поле, Старий Заповіт, Біблію. Не кажіть: “Гаразд, ми скажемо *оце*. І ми скажемо *оце* для молитви. В нас буде *оце*”. Залишайся просто на Полі. Йди просто в Це, бо Він є близький Родич.

109 Боже Слово, Старий Заповіт — це близький Родич Новому. Стара Церква — це мати Нової Церкви, розумієте, Християнина, віруючого. “Не йди на інше поле. Залишайся просто на його полі. І, можливо, одного дня, ти знайдеш ласку в нього”.

110 І одного дня, коли вона була там на полі, цей заможний молодий чоловік, якого звали Боаз, володар, багата людина, пройждав мимо, і він побачив її. О-о, коли він її побачив, він закохався в неї. Він подумав, що вона чудова жінка. Йому сподобався її характер. Пам’ятаєте, він сказав: “Я знаю, потім, люди знають, що ти чесотна жінка”. Прийняла рішення, чисте й ясне. Прийшла просто туди, жила саме так, як сама сказала була.

111 Інакше кажучи, сьогодні, кажуть: “Ми знаємо, що ти Християнин. Ми знаємо, що ти муж Божий, бо ніхто з людей не може чинити цих чудес, якщо тільки Бог не буде з ним”.

112 Це те, що Никодим сказав Ісусові, сказав: “Равві, ми знаємо, що Ти — учитель, що прийшов від Бога. Ніхто не може вчинити того, що чиниш Ти, якщо тільки Бог не буде з ним”. Коли він бачив, як Він сидить там та розпізнає самі думки їхнього серця.

113 Жінка торкнулася Його одежі. Повернувся, сказав: “Хто торкнувся Мене?” Вони всі віднікувалися. Поглянув туди в зібрання та сказав: “Ти, з кровотечею там, твоя віра уздоровила тебе”.

114 Сказав: “Ніхто з людей не може вчинити такого, якщо тільки Бог не буде з ним. Ми знаємо, що Ти прийшов від Бога. Ми не можемо прийняти Тебе, бо нас викинуть із церкви”. Бачите?

Ота прищеплена лоза, Брате Уест, як ми розмовляли минулого вечора, вони викинуть тебе геть. “Але, глибоко в нашому серці, ми знаємо, що ти прийшов від оригінальної Лози”. Христос — це Лоза; ми ж — пагінчики. “Ми знаємо, бо ми бачимо, що те саме Життя, яке в Бозі — воно в Тобі”.

115 Це те, що Боаз побачив у Рут, оте чітке конкретне рішення, оту чесноту жінки, що стояла там. І він закохався в неї.

116 Тепер, я хочу, щоб ви звернули увагу. Ноомі, давня церква, стала пояснювати Рут всі закони, що стосувалися її релігії, подібно як Старий Заповіт — це тінь Нового. Я хочу, щоб ви зрозуміли цю розповідь просто тут же.

117 Отож, хочу виявити тіні. Старий Заповіт пояснює Новий, якщо ви просто читатимете Його, бо Це є передвістя Нового. Тепер, якби я йшов у напрямку тієї стіни, я ніколи не бачив сам себе, і я побачив би свою тінь, я знав би, мав би якийсь уявлення про те, який я зовні. Якщо ви не (ви) знаєте, що таке Новий Заповіт —

читайте Старий, і ви побачите тінь цього. Розумієте? І тоді, коли з'явиться Новий Заповіт, ви скажете: “О-о, авжеж, ось Воно”. Послання до Євреїв, звертаючися назад, Павло пояснює це.

118 Отож, тепер зверніть увагу, пильно. Коли Рут сказала, тобто... Ноомі сказала до Рут, сказала: “Ось, він наш родич. І якщо ти зможеш знайти в нього ласку, ти знайдеш спочинок”. О-о, подумати тільки! “Якщо ти зможеш знайти ласку, ти знайдеш спочинок”. Боаз представляв Христа, багатий Чоловік, спадкоємець всього, Пан жнив. О-о, оце так! Як то, коли Боаз пройждав там, в тій колясці, оглядаючи лани, і його очі зупинилися на Рут! Він був хазяїном. Він був паном жнив. І вона знайшла ласку в його очах.

119 Це те, що Церква чинить, сьогодні. В той час, як Пан жнив пройждає мимо, Він не дивиться на велику будівлю, великі дзвіниці, вишколені хори. Він шукає на окремі особи, на чоловіків та жінок, які віддалися та чітко визначилися стояти за Христа, присвятили себе Його служінню. “Боже, я вірю Цьому, кожному Слову Цього. Коли Твоє Слово щось каже, я залишатимуся просто з Цим. Це Твоє Слово. Я вірю Цьому, кожному Слову”. Ось чого Він шукає; Пан жнив. Ось що Він хоче дати — Святого Духа, тим, хто голодує та прагне. “Блаженні ви, що голодні та спрагнені, бо ви насититесь”. Він намагається знайти оту Церкву, сьогодні.

120 Отож, потім, Рут попрохали зробити щось таке, що було ганебним, але вона бажала, бо вона прийняла рішення. Що за прообраз віруючого! Що за досконалий прообраз!

121 Ноомі, давня церква, сказала: “Піди туди, увечері. Зараз ячмінні жнива”. О-о, за яку чудову думку ми можемо зачепитися просто там!

122 Ноомі та Рут прийшли якраз коли жали ячмінь. Ячмінні жнива — це пора хліба, пора, коли подавався новий хліб. І Церква, за цього останнього дня, через дві тисячі років поганських наук та всього іншого, прийшла до жнив ячміню та свіжості Життя, нового Хлібу, до мёда з Неба. (Рассел каже про медовий хрусткий хліб!) Ось Воно — Хліб з Неба. “Я — Хліб Життя. Батьки ваші їли манну та померли. Але Я — Хліб Життя, що приходить від Бога, з Неба. Якщо людина споживатиме цей Хліб — вона ніколи не помре”. І Церкву за цих останніх днів тут, введено, просто зараз, у сезон ячміню.

123 Рут, поганицю, відлучену, вигнану, було введено, щоб бути прийнятою як Наречена. Христос прийшов якраз коли жали ячмінь.

124 Він сказав: “Тепер вдягни свою одіж на себе”. (Не “Зніми з себе одіж”.) Як протилежне сьогоднішньому! “Підпережи свою одіж, коли підеш, щоб зустрітися з ним. Він віятиме ячмінь, цього вечора. Йди туди та вдягни свою одіж на себе. Покрийся, щоб зустрітися з ним”.

125 Сьогодні, вони хочуть розкритися. Покрійся. “Іди туди, бо він віятиме ячмінь. І потім заприміть місце, де він ляже”. Чи зробив ти це? На Голгофі. Багато років тому, я запримітив у своєму серці, де Він поклав Своє життя, щоб Він міг прийняти мене. Заприміть місце, де він ляже. Пильнуй, де Він ліг. Ось що повинен зробити кожний віруючий. Заприміть, щоб Він зробив для тебе. Послання минулої неділі, на тему *Візит на Голгофу*, заприміть, щоб Він зробив для тебе.

126 Вона сказала: “Заприміть, де він ляже. Потім, коли він ляже спати, відпочивати, ти ляж у нього в ногах”. Не при його голові; в нього в ногах, недостойна. “І візьми ковдру”, — [Брат Брангам тричі лясає по своїй Біблії—Ред.] — “якою він накритий, і натягни її на себе”. О-о! Ви розумієте це? [Громада каже: “Аміль”.] О-о, оце так! Я знаю, ви можете думати, що я фанатик. Але це якраз по мені, якраз так як треба — той Дух Божий. Заприміть, де Він ляже на Голгофі; де Він ліг в гробі; в Гефсиманії. Заприміть і підповзи Йому до ніг. Лежи там і вмири — сам. Щоб. . . [Порожнє місце на півці.] Отак от. Накрийся, полбю Його одежі. Вона сказала: “Полбю”, — вона назвала це.

127 А Рут відказала: “Що ти кажеш — те я зроблю”.

128 О-о, що за чітке конкретне рішення для віруючого! “Що Біблія каже — те я зроблю. Каже: ‘Покайтеся та охристїться. Ім’я Ісуса Христа’, — я це зроблю. Якщо Вона каже: ‘Ідїть по всьому світу та проповідуйте Євангелїю’, — я це зроблю. Якщо Вона каже, що б Вона не сказала: ‘Ісус Христос вчора, навїки — той самий’. Що Вона каже мені зробити — я це зроблю”. Розумїєте, Церква бере Свої порядки зі Слова. Вона лягла.

129 Тепер, пам’ятайте, це було ганьбою — тїй молодїй жїнцї-вдовї лежати біля цього чоловіка, в нього в ногах. Ганьба, для зовнішнього світу.

130 О-о, чи зможете ви це витримати? [Громада каже: “Аміль”.— Ред.] Ось воно. Дивїться. Дивїться. Ось воно. Церкву, молоду жїнку, молодого чоловіка, молодого чи старого запрошено відділитися від світу та вїйти до місця, до Царства Духа Святого, що є ганебним для цього світу. У своєму власному серці вони знають, що це все таке. Але для цього світу вони стають фанатиками. Вони стають святенниками-стрибунами або чимось таким, якимось ганебним іменем. Але Церкву запрошено зробити це. Чи бажаєте ви запримітити місце та лягти? [“Аміль”.] Нехай цей світ називає вас чим завгодно, як захочуть.

131 Стара пісня, співали ранїше.

Іти я почав з Ісусом одним, бачите,
Мавши подушкою камїнь, як Якїв;
І разом з народом Господнім я піду;
Мїй шлях з Ісусом — я все пройду.

132 Ось так. Не має значення, я заплачу ціну, що б там інші не чинили. Якщо це означає ганьбу, якщо це означає втратити дїм,

втратити—втратити сім'ю, всіх твоїх друзів, товаришів — хлопців, дівчат, що б це не означало — я йтиму сам. Я виберу цей шлях. Якщо мій сусіда каже, що я “святенник—стрибун, п'ятидесятник або фанатик”, мені все одно, що вони кажуть. Для мене це не має ніякої різниці. Я почав іти. Я прийняв чітке рішення, я пройду до кінця.

133 Отож, тільки він один міг дати їй відпочинок, від тих виснажливих ланів збирання. О-о, це було так приємно, коли, Боаз, коли він знайшов її там на полі. Я не можу пропустити цього. Боаз знайшов її там на полі. Він сказав: “Слухай-но”. Він сказав: “Ти хто?”

Сказала: “Мене звати Рут”.

“О-о, моавитянка, яка прийшла пожити з нами”.

“Так”.

134 “Я чув про тебе. Не йди на інші поля”. Ах! Мені це подобається. “Не розпочинай бігати за місіями. Залишайся просто тут на моєму полі. Залишайся з моїми”. Він полюбив її. “Залишайся тут. Залишайся зі мною. Не починай бігати з місця на місце. Залишайся тут”.

135 Якщо ти віриш Посланню — учепися за Нього. Розумієш? Значення, що є ціною — залишайся просто з Ним. Йди просто далі. “Це означає пожертвувати *оцим, отим* або *іншим*. І я повинен покинути пиятику, повинен покинути крадіжництво, брехню. Я залишатимуся просто з Цим”. Розумієте?

136 І сказано знову, він сказав: “Тепер, вони тебе не турбуватимуть, бо я наказав юнакам не ображати тебе”. Амінь. Мені це подобається — його захист. Хто це сказав? Пан живив.

137 Будь обережний. “Не торкайтеся Моїх помазаників. Не робіть Моїм пророкам лихого”. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] “Бо поправді кажу Я вам: тобі було б значно краще, щоб почепити тобі на шию млинове жорно та потопити в морі, аніж спокушати найменшого з цих, Моїх малих”. Це правильно? [“Амінь”.] “Навіть і не приносьте їм спокуси”.

“Я наказав їм не торкатися тебе”. О-о, дивіться за тим світом! Це утискувач. Їхня година вже надходить.

138 Потім він пішов до юнаків, до інших. Він сказав: “Ось, вона збирає собі на прожиття. Тепер, я хочу, щоб ви, жінці. . .ви, анголи”, — іншими словами. Ось хто вони. Сказав: “Я хочу, щоб ви, анголи, ви, жінці, час від часу, відкидали повну пригорщу, навмисне”. Ох! “Не дозвольте, щоб це було занадто пригнітливим для неї. Але час від часу давайте їй послухати добре Послання. Нехай добра сила Святого Духа покриває Її, час від часу, щоб дати Її знати, що Я все ще тут. Вчиніть яке-небудь uzдоровлення поміж Неї. Виявіть яку-небудь ознаку або чудо, щоб Вона знала, що Я посеред Неї”. Ось воно.

139 Хіба не подобається вам знаходити оті повні пригорщі? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Я сподіваюся, ми знайдемо їх

декілька цього ранку, чи не так? [“Амін”.] Повну пригорщу нового ячміню. Господь чинить щось таке, що Він чинив і раніше. Щось таке, щоб ми знали, що Він чинить. Він — Пан Жнив. Тільки Він є Той, Хто може кинути повну пригорщу. “Я наказую Анголам піти туди на те зібрання цього ранку. Я хочу, щоб вони дещо зробили. Я наказав їм, і Вони це зроблять”. Ох, подумати тільки.

140 Отож, тут, вона повинна була прийняти ганебну частину — лягти, бути названою чим завгодно, що тільки вона могла уявити. Її могли назвати повією, ви знаєте. Її могли назвати жінка з поганою славою, хоч вона й не була такою. І вона йшла точно за правилами, які було покладено перед нею. Тож вона йде туди і накривається, тим покривалом, що було на ньому. Куди вона пішла? До гробу. Куди вона пішла? Туди, де він відпочивав.

141 Ось де я знайшов це.

Там на хресті, де мій Спас страждав,
Там про очищення я благав,
Там всі мої Він гріхи протистав.
Із ран Спасителя текла
Струмком святая Кров;
Прощення всім вона дала
До Нього хто прийшов.

142 Заприміть місце, де Він ліг, і ляж там із Ним. Чи готовий ти піти на Голгофу, цього ранку, як я говорив минулої неділі? Чи запримітив ти місце в своєму житті? Чи привів ти себе на те місце, де було розп'ято Ісуса?

143 “О-о, ми цінимо це”. Але як щодо твого розп'яття? Чи готовий ти вибрати шлях з ганебним іменем, як, скажімо, святенник-стрибун, релігійний фанатик, або що б там не було, якою б не була ціна?

144 Чи запримітив ти місце, щоб тобі піти туди та лягти там разом із Ним, сказати: “Господи, ось я”? Що потім? Натягни те саме покривало, що на Ньому, на себе.

145 Одна жінка сказала якось нашому Господеві: “Господи, даруй моїм двом синам, щоб один сів по праву руку, та по ліву руку, в Царстві”.

146 Він мовив: “Чи можете ви пити чашу, що Я її п'ю?” Це гіркіше переслідування.

“Так”.

147 “І чи можете ви хреститися тим самим хрищенням, що Я ним хрищуся?” Лягла, натягнула те саме покривало на себе.

148 Ілля був забраний. Та Ілля кинув те саме покривало, що було в нього, щоб покрити Єлисея подвійною мірою його Духа. Те саме, просто подвійна міра. Та сама сила; не більше. Не більше, не величніше; просто подвійна міра Цього.

149 Подібно як Мойсей, коли він стомився, його тесть сказав йому: “Ти виснажуєшся. Помолися, щоб Бог взяв твій Дух та поклав Його на інших”. І він помолився.

150 І Він узяв Дух та поклав Його на семидесятьох інших, і сімдесят почали пророкувати. Сили в них було не більше. В них було більше обладнання. Ось і все. Те саме, просто мали більше обладнання.

151 Ось так воно є сьогодні. Одна людина не може цього зробити. В Бога Його обладнання працює повсюди, але це та сама сила; та сама сила, той самий Святий Дух, той самий Ісус.

152 Тепер, взяла ковдру, Святого Духа, коли вона там померла для себе. Запримітила місце, де він помер, де він ліг спочивати. Потім вона лягла, взяла ковдру, що була на ньому, та натягнула її на себе. І цей чоловік прокинувся, сказав: “Хто тут?” Він сказав. . . Вона сказала: “Я Рут, моавитянка, твоя слугиня”.

153 А він піднявся. Він сказав: “Я розумію і знаю, що ти чесотна жінка”. Амінь. О-о! Чи не проходить через вашу душу легке тремтіння від цього? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] “Ти чесотна жінка”.

154 І що вона відповіла? “Але ти — близький родич”. Амінь. “Ти — близький родич. Ти можеш подбати про мене. Ти можеш помістити мене до відпочинку. Я прийшла сюди і лягла тут не як розпусна жінка. Я лягла тут не для того, щоб покрасуватися; не для того, щоб показати людям, що я можу говорити мовами, показати людям, що я можу танцювати в Дусі, чи показати людям, що я можу вигукувати. Але я прийшла сюди, бо ти — близький родич. Не для того, щоб показати, що я могла зробити щось велике; але ти мені рідний. Я прийшла, бо ти — близький родич, і тільки ти можеш мене викупити”.

155 Бачите відношення наведеного до Христа, до Церкви? Бачите? Бачите? “Ти — мій близький родич”.

156 А він сказав: “Ти чесотна жінка. А я — твій близький родич. Тепер, накрійся. Лежи там до ранку”. Ф’ю! “Просто накрійся тією ковдрою. Я тобі рідний. Лежи там до ранку, спочиваючи”. Амінь. Амінь. “Я твій близький родич. Відпочивай!” Амінь.

157 Коли настав ранок, задовго до світанку, вона назбирала величезну в’язку ячміню — шість мір, я думаю, було стільки, та поклала це собі—собі в хустку та пішла додому.

А—а Ноомі сказала: “Моя доне”.

158 Після того, як ти піднімаєшся від вітваря та йдеш назад. “Що тепер станеться, мамо? Що тепер буде?” Амінь.

159 “Відпочивай”. Амінь. “Відпочивай, Рут, бо той чоловік не заспокоїться, аж поки він не вчинить повну ціну викупу”. Амінь. Амінь. Просто там, де я стою. Амінь. Він не заспокоїться, поки Він не вчинить повну ціну викупу, щоб викупити тебе, все, що ти коли був втратив, все, чим ти був.

160 Тепер пам'ятайте, закон викупу, оскільки ми вже підходимо до завершення, до кінця служіння. Увесь закон викупу є ось який — що перш ніж чоловік міг викупити втрачену власність, він мав бути найближчим родичем. І наступне, він повинен був бути чесною, праведною людиною, що вчинити це. І потім він повинен був мати достатньо грошей, щоб вчинити це. І потім він повинен був привселюдно засвідкувати, що він вчинив це. І відтоді, то була його власність.

161 Отож, дивіться тепер. Боаз представляв Христа. Тепер, Рут представляла Церкву, тебе, віруючого. І тепер, Бог, у Старому Заповіті, єдине, як Він міг прийти та викупити те, що було втрачено — Бог повинен був стати рідним людині. І єдине, як Бог міг стати рідним людині — це бути одним із них. Амінь.

162 Я не згоден з Біллі Гремом, щодо трьох окремих осіб у Божестві, чи то з будь-яким тринітаріанським вчителем, щодо цього. Я вірю в трійцю, звичайно, але не в такому сенсі, щоб вони були трьома особами. Вони є Одно. Ота розповідь там, лише вона одна, не будь нічого, крім неї, довела б це.

163 Бог став людиною. Він повинен був стати рідним. А Він не міг бути Богом, а ми грішники, створіння Його творіння, творчі істоти Його творіння, тому що ми не могли б бути рідними там. Тому Бог став людиною, щоб людина могла стати Богом, стати Богом. Амінь.

164 Ми, як люди, грішники; Бог став грішником, взяв наші гріхи на Нього. Не видаючи гріхів, все ж таки був грішником, тому що наші гріхи було покладено на Нього. Щоб нам. . . Він став мною, щоб я міг стати Ним. Розумієте? Він став грішником, щоб я міг стати сином Бога. Він став грішником, щоб ти міг стати сином Бога. І тепер ми сини та доньки Бога, тому що Бог зробився рідним, коли Він зодягся подобою нашого тіла, народився від жінки. Бог! Не іше одна особа; Сам Бог.

165 Перше Тимофію 3:16 сказано:

...безсумнівно, велика це таємниця благочестя: тому що Бог з'явився в тілі. . .Бог!

На початку було Слово, а Слово в Бога було, і Слово було Бог.

І Слово стало тілом. . .

166 Слово стало людською істотою, стало родичем. Він став людиною. О-о! Він став смертю, щоб через Його смерть я міг стати Життям. Він став грішником, щоб через Його праведність я міг стати. . .мати Життя. Він став бідним, щоб я, через Його убозтво, я міг зробитися багатим. Він став тим, чим був я, щоб я міг, за Його благодаттю, стати тим, чим є Він. О-о, подумати тільки! Говоріть тоді про сили Божі! Отже, це є точно Писання. І це саме те, що сказало Писання.

167 Щоб ми могли бути. . .Яку ж любов Батько пролив на нас, злив на нас, щоб нас, які були грішниками, чужинцями, далекими від

Бога, притягнути так близько до Бога, щоб ми стали синами та доньками Бога, не слугами. Поганська Церква — це ні в якому разі не слуга. Ні, панове. Поганська Церква — це син і донька. Ви — сини та доньки Бога, ті, хто прийняли Духа Святого. Тепер, якщо ви група Орпи, та відвернулися? Але якщо ви повністю пройшли увесь шлях до Святого Духа, ви стали синами та доньками, тепер, синами та доньками.

¹⁶⁸ Хто має найбільшу силу перед Богом? Хто такий Ангол? Ангол — це слуга. Це так? То Його слуги. Хто ти? Його син та донька. Хто має найбільшу силу в Небі, в такому разі, грішник, що був спасений благодаттю, чи Архангол, що стоїть праворуч від Нього? Грішник, що був спасений благодаттю, має більше влади на Небі, аніж Архангол, що стоїть при Ньому, без гріха, тому що він — син. Син має більше влади, ніж слуга, звичайно ж.

О-о, ми забуваємо, хто ми. Ми забуваємо, часто, що зробило нас тими, хто ми є. Після того, як ми стали тими, хто ми є, потім ми забули, як ми дісталися сюди. “Коли Сам Бог. . .”

Що за цінна та любов
Батька, що віддав нам Сина
На страждання, щоб мене
Відкупити благодаттю.

О-о, як би ми пізнали!

Гори розломалися, небо потемніло,
Голову схиливши, Він помер — мій Спас;
Роздерлася завіса, нам відкривши шлях
До Небесної радості та вічного дня.
На Христі, на твердій Скелі, стою;
Все інше — то пісок, що тоне.
Коли дивлюся я на хрест,
Де Слави Принц за мене вмирав,
Я весь свій гріх лиш за втрату вважаю.

¹⁶⁹ Це так. Хтось сказав:

Живучи — полюбив мене; вмираючи — спас мене;
Похований — всі ті гріхи мої геть Він забрав;
Воскресши — навіки мене оправдав,
Він прийде, я знаю, славного дня.

¹⁷⁰ Це було темою Церкви. Це було Її виглядом на майбутнє. Це було Її серцевиною. Цю землю обмито Кров'ю цього Родича-Відкупителя, щоб відкупити расу Адама, що впала.

¹⁷¹ Зверніть увагу, ось Він, Родич-Відкупитель. Ось, по-перше, Він мав бути достойною людиною. Хто був більш достойним, аніж Христос, аніж Ісус? Потім, іще одне, Він повинен був мати гроші. Він повинен був бути спроможний виконати це. Небеса належали Йому. Він довів, що це так. Він міг взяти п'ять хлібів та дві рибини та нагодувати п'ять тисяч, назбирали п'ять повних кошів куснів,

що залишилися, опісля. Він міг накачати води з колодязя та обернути її на вино. Він міг дістати рибину з океану та дістати золоті монети в неї з рота. Амінь. Він не був. . .

172 Але Він став бідним, ніде прихилити Йому голову. Він став Родичем. Не Родичем багатіям; Родичем для всіх. Він зайняв місце відкупителя.

173 Потім, що він повинен був вчинити? Потім він повинен був вчинити привселюдне свідoctво. Наступного ранку, Рут сказала. . .Тобто, Ноомі сказала: “Відпочивай, Рут. Тепер все буде гаразд, бо ти знайшла благодать в його очах”.

174 Боже, дозволь мені зробити це. Дозволь мені знайти благодать в Його очах. Потім, коли настане світанок:

В час, коли Сурма Господня пролунає і часу вже
більше не буде,
І настане Вічність, сяюча й ясна;
Імена усіх спасених сам Ісус оголосить,
Там за ласкою Господнею буду й я.

175 Тепер відпочиває, чекаючи на повне відкуплення. Зверніть увагу, я маю Його, завдаток Цього, тепер. “Я взяла додому повний шарф ячміню. Я набрала там”. Він дав це їй, відміряв їй, шість мірок. Шість, означало “шість тисяч років існування світу”. День людини — шість. Людину було створено шостого дня. Буде шість тисяч років, за які було витворено світ, в сьомій тисячі Бог відпочивав. Шість тисяч років Церква трудилася проти гріха, з Силою Божою цих ячмінних хлібів, а потім входить до Вічного Спочинку. Правильно. Відпочивай, чекай. Шість мірок доброго ячміню він поклав туди, щоб утримувати її до часу повного викупу. Я такий радий насолоджуватися цим.

176 Тепер, швиденько, давайте—но перейдемо до кінця цього. Отож, ми знаходимо, тепер, що, наступного ранку, коли вона прокинулася, вона була щаслива, чекаючи. І той чоловік прийшов. Він пішов туди. В нього був іще один родич, який дійсно мав право на цю жінку, першим. Чи є в мене час, щоб торкнутися цього? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Гаразд, лише хвилинку, і ми торкнемося частини цього, як би там не було.

177 Той наступний у приповідці, що мав право на тебе — то був диявол, бо ти згрішив. І ти перше належав йому, тому що, оскільки ти його власність. “Бо вас було народжено в гріху, зачато у беззаконні, прийшли в цей світ, говорячи неправду”. І він не міг відкупити це. Розумієте? Він не міг відкупити це. Тому Христос прийшов і зробився людиною, щоб забрати наші гріхи, щоб відкупити нас. Чи розумієте ви це? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] І той інший чоловік не міг цього вчинити. Диявол не міг померти за гріхи, бо він сам був тим спотворювачем, що створив гріх. Розумієте? Він не міг. Він би зашкодив своїй спадщині, отой інший. І сатана зашкодив би своїй, тому що він диявол. Він не міг стати іншим дияволом, щоб забрати того

диявола, першого диявола. Він не міг стати гріхом, тому що він вже був гріхом. Але Христос, будши безгрішним, став грішником. Він міг нас відкупити. Аллілуя! Ми викуплені. Ми *викуплені*, означає “бути поверненим назад”. Нас викуплено.

178 Отож, наступного ранку, тоді він повинен був вчинити привселюдне свідoctво. Він прийшов туди та зустрівся з тим чоловіком біля брами, перед старійшинами. І це повинно було бути на людному місці. І він подивився йому в обличчя. Він сказав: “Можеш її викупити?” Тепер, якщо він повинен був спочатку відкупити Ноомі, щоб набути Рут; і Христос повинен був відкупити Юдейську церкву, спочатку, щоб набути Поганську Наречену. Вона прийшла з Ноомі, як чужинка з іншої країни, моавитянка, ідолопоклонники. Ось ким ми були — погани, ідолопоклонники. І пам’ятайте, він повинен був—він повинен був набути Ноомі. А коли він набував Ноомі, він одержував все, що було в неї.

179 Пам’ятайте, коли Христос прийшов, Він взагалі не говорив про Поганську Церкву. Це було, пішов до Своїх Власних — “Він прийшов до Своїх. І Свої ж Його й не прийняли”. Він завжди був для Своїх. “На дорогу поган не ходіть. Не йдіть до Самарії, але йдіть радше до овечок загинулих дому Ізраїлевого. А ходячи, проповідуйте Євангелію, уздоровляйте хворих, воскрешайте померлих, виганяйте демонів. Даром прийняли, даром і давайте”. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Послав їх, по двоє. Ідіть перш. . . І Він повинен був відкупити ту церкву. А коли Він відкупив ту церкву, Він набув Поганську Наречену. Амінь. Така була угода в тому. Розумієте? Він набув Наречену, коли Він відкупив церкву.

180 Тепер, Боаз, він повинен був вчинити привселюдне. . . Він сказав: “Можеш її викупити?”

Він сказав: “Ні”.

181 Тоді він повинен був вчинити привселюдне свідoctво. Він зняв свою сандалю та кинув її в нього. Мовив: “Отак тепер. Нехай увесь Ізраїль знає, що я викупив Ноомі, і я також беру Рут”. Амінь. “Я беру Рут собі в наречену”. Хто то був? Пан жнив. Амінь. Ось вона. “Я викупив Ноомі, і я беру Рут. І Рут буде моєю нареченою”.

182 Що вони сказали? “Нехай вона буде як—як Лія та Рахіль та інші, народить тисячі”, — і вона це зробила, це так, — “Ізраїлеві. Нехай їй буде так”. І, дивіться, він вчинив перевірку, привселюдне свідoctво.

183 Що вчинив Ісус, щоб виконати це? Він вчинив привселюдне свідoctво. Коли, сатана не міг померти за гріхи, тому що він був грішником. Він є батько гріха. Але Ісус, Неповинний, Бог Неба, Який не повинен був помирати, зійшов та вчинив привселюдне свідoctво через смерть, піднятий поміж небесами та землею. Привселюдне свідoctво; здерли з Нього одіж та повісили поміж небесами та землею, у безчесті. І помер, грішною, ганебною смертю, щоб відкупити нас. Привселюдне свідoctво! Амінь.

184 Що Він зробив? Відкинув Свою власну праведність; відкинув Свою славу. Відкинув... “В Мене є сила. Скажи Я Своєму Батькові, і одразу ж Він вислав би Мені двадцять легіонів Анголів”. Вони змінили б перебіг подій. Один Ангол міг би це зробити. Він міг викликати двадцять легіонів. Це було б приблизно сорок тисяч Анголів. Що вони могли б зробити? Він промовив: “Я міг би сказати Своєму Батькові, і одразу ж, тобто зараз же, Він вислав би Мені двадцять легіонів. Легіони Анголів прийдуть сюди і захоплять оце все”. Що зробив би один? Один знищив би землю, за одну секунду. Просто погляньте, в Нього були тисячі, що могли б прийти. Розумієте? Але Він відкинув це. Він відклав це. Він відклав всю Свою гідність, все, і став грішником, і помер за тебе й за мене.

185 Тепер, в завершення, ми можемо сказати це, в завершення. Він виконав—він виконав це. Потім він узяв Рут, і він одружився з нею. І вона народила сина, якого назвали Овед. Овед був батьком Ессея. Ессеї був батьком Давида, котрий був батьком Христа, амінь, батьком Господа Ісуса.

186 Невже ви не бачите? Через ту праведність, через оте чітке конкретне рішення Він став нашим Родичем-Відкупителем. Бог став нам рідним, щоб зійти та зробитися як ми — людською істотою, терпів голод, терпів спрагу. “Мене мучить спрага. Дайте Мені пити”. А вони приклали оцет Йому до вуст, гіркоту. Він прагнув подібно нам. Він знав, як воно без цього.

187 Він був слабкий, як і ми. Він мовив: “Хіба не скажуть Мені давню приказку: ‘Лікарю, уздоровся сам’?” Але Його великі сили були не для Нього. В Нього була сила, щоб вчинити це, але Він не міг застосовувати її для Самого Себе. Ні.

188 Хтось сказав мені, одного дня, сказав: “Брате Брангаме, перш ніж щось станеться, тобі відомо все про те, що з тобою станеться”.

189 Я сказав: “Дар — він не для мене. Я не можу застосовувати його для себе”. Це для вас. Ви є тими, кому від цього користь, не я. Я просто громадський слуга Бога, для вас.

190 Проповідник — це громадський слуга. Він просто тримається там. Подібно польовій лілії, джміль прилітає, одержує свою частку. Бджілка прилітає та одержує свою. Перехожий одержує свою, та все інше. Вона важко працює, день і ніч, щоб їй і далі сяяти. І служитель Євангелії чинить те саме; ходить згідно вимогам Бога. Береже своє свідцтво правдивим, щоб цей світ міг взяти від нього, розумієте, містер пастор Лілія. Він хороший. Ісус сказав: “Погляньте на нього. Соломон не такий, як він”. Це так. Доктор Лілія, я думаю, ви всі знаєте його. Розумієте?

191 “Зверніть увагу на польові лілії, як вони не трудяться і не прядуть. Я кажу, і, навіть, Соломон, вся його слава...” Лілія повинна боротися, день і ніч, щоб одержати сяйво, щоб берегти свої одержані, щоб була запашність та все інше. А інші... Він просто

відкривається, і вони проходять мимо та беруть це від нього. Бджола та муха та все інше, пролітає поруч, добрий чи поганий, просто бере від нього.

¹⁹² Отак воно є з Христовим слугою, слугою-Християнином; відкривається — “Просто бери від мене, світе”. Там нема нічого для нього самого. Це для інших. Це те, чим став Христос, коли Він став нам рідним. Він став людиною, щоб цей світ міг мати частку в Його праведності, розумієте, і зробитися синами Бога.

¹⁹³ Тепер, що вони вчинили? Вони одружилися, і через це прийшло оте величне. Потім Рут була винагороджена, через те, що дістала Христа... тобто, що дістала Божа собі в чоловіки. Тобто, Церква винагороджена, коли настане Прихід Господа, того світлого й безхмарного ранку. Ми спочиваємо, чекаємо тепер. Це настане. Тепер, чому? Її відкуплено.

¹⁹⁴ Тепер, іще одну цитату, перш ніж я закінчуватиму, щоб розпочати молитовну чергу. Іще одна цитата. Я подивився, цього ранку, слово *відкупити*. Я просто... Вибачте мені, мої брати-армініанці, але я просто повинен вставити це; не для того, щоб зробити вам боляче, але просто щоб змусити вас подумати. Погляньте, що означає *відкуплення*. Відкуплення насправді застосоване, в грецькому слові, у випадку, коли забирають раба з ринку. Я не можу вимовити це грецьке слово просто зараз, але воно означає — “забрати раба з ринку”, — *відкупити*.

¹⁹⁵ Людина вчинила щось неправильне, тож вона, її хазяїн продав її в рабство, насправді на смерть. І вона на ринку. Вона рабня. Але ось проходить один чоловік, достойний чоловік, що спроможен зробити це, і знаходить цю людину, і знаходить благодать в його очах. Він викуплює її. Той забирає її з невільницького ринку і забирає її до себе. Зверніть увагу. І той раб, одного разу викуплений, вже ніколи не міг бути проданий на ринку знову. Амінь. Вже ніколи не може бути проданий знову. На ньому знак. І якщо за ним потурбувалися достатньо, одного разу, щоб викупити його, ніхто не зможе, ніколи, знову продати його в рабство.

¹⁹⁶ О-о, дяка Богові, що коли людина одного разу прийшла до Христа та була відкуплена дорогоцінною Кров'ю, диявол вже ніколи не зможе знову зробити тебе рабом. Ти в безпеці в Крові Ісуса Христа аж до дня твого викуплення. Раб, подивіться це там у Виході та розберіться, чи не було це Левитськими законами. Я маю на увазі, у Левиті, погляньте, чи не було це законами. Раб, одного разу викуплений, вже ніколи не міг знову бути проданий в рабство. Це так.

¹⁹⁷ О-о, я такий радий! Я такий щасливий знати, що наш Родич-Відкупитель, що Бог Неба, Котрий є Дух, зійшов на землю та зробився тілом; зробився як я, зробився як ти; і зодягся подобою грішного тіла, не відаючи гріха, щоб наші гріхи могли бути покладені на Нього; і став нам рідним, вчинив привселюдне свідоцтво через смерть, заплативши повну ціну.

198 І Божий Дух відповів свідоцтвом. Храм роздерся, завіса, зверху донизу. Не знизу доверху, але зверху донизу; виявляючи, що то Сам Бог розірвав її, з Висоти. Роздер її зверху донизу та відкрив шлях. І жертвні брили перевернулися, і блискавка розкресала темні, розгнівані небеса. Сонце зайшло серед дня. Зірки перестали сяяти. І все дає свідоцтво — “Нас відкуплено”. Аллілуя!

Помолимося. [Один брат видає пророцьке слово—Ред.]

199 Тепер схиливши ваші голови, лише одну хвилинку. То було пророцьке слово, поклик до церкви, після Послання.

200 Тепер, якщо тут є деякі, хто не знають Його, ваше життя не є правильним, вас запрошено встати тепер тут в присутності цього зібрання, перед лицем Бога, щоб прийняти Його як вашого Спасителя. У басейні є вода для хрищення. Якщо хто чекає початку служіння хрищення, починайте одразу ж.

201 Поки наші голови схилено, в цю хвилину ми зараз співатимемо *Я все пройду*. Тепер схиливши ваші голови.

Я все пройду, так, я все пройду,
Що там хто чинить — я заплачу ціну;
Разом з народом Господнім я піду;
Мій шлях з Ісусом — я все пройду.
Я все пройду, так, я все пройду. Я. . .

Чи ви справді маєте це на увазі? Якщо так, проходите сюди та станьте.

. . . я заплачу ціну;
Разом з народом. . .

Чи готові ви пригорнутися, як Ноомі у давнину?

Мій шлях з Ісусом — я все пройду.
Чужий для всіх Він — із Вифлеєму,
На цій землі — таким, як Він;
Цей шлях життєвий, з землі до Слави,
Я прошу бути таким, як Він.
Як Ісус мій. . .

Чи хочете ви бути, як ваш Відкупитель?

. . . Ісус мій,
На цій землі — таким, як Він;
Цей шлях життєвий, з землі до Слави,
Я прошу бути таким, як Він.
Засяй на мене, Господи, засяй на мене,
Світло з Маяка, засяй на мене;
Засяй на мене, Господи, засяй на мене,
Світло з Маяка, засяй на мене.
Як Ісус мій. . .

Чи був би ще хтось інший, на кого б ви хотіли бути схожими, крім Нього? Чи не прийде тепер хто-небудь іще та чи не схилить

свої коліна тут разом з цією молодою жінкою, як вона схиляє свої коліна? Обираючи, як Рут у давнину, обираючи свій шлях цього ранку.

. . . таким, як Він;
Цей шлях. . . з землі до Слави,
Я прошу бути таким, як Він.
Просто бути як Іс-. . .

Ось підходить іще хтось. Проходьте сюди та схиляйтеся, як оця жіночка схилилася тут. Чи почали ви? Чи покладете ви свої руки в Його?

На цій землі — таким як, Він;
Цей шлях життєвий, з землі до Слави,
Я прошу бути таким, як Він.

[Брат Брангам починає наспівувати *Як Ісус мій*—Ред.]

²⁰² Наш Небесний Батьку, поки церква наспівує цю пісню — “бути як Ісус”, ця жінка, цього ранку, вийшла, як Рут. Іна Белл, приходить, як Рут у давнину. Не має значення, якою буде ціна, вона прийшла, щоб заплатити її. Не має значення, що. . . як з неї сміятимуться чи глузуватимуть, вона тепер приймає місце, стоячи тут, визнаючи свої гріхи. Схиливши коліна, зазримітвши місце, де біля хреста ліг величний Пан жнив. І там, щоб прийняти Його Дух, Його благодать, що проговорила до неї, коли Слово виходило, як Ноомі у давнину, керуючи. І Воно торкнулося саме того, кого треба, там, де треба. І тепер вона приходить, щоб зайняти місце віруючого, схиливши коліна біля хреста, там, де вона визнає свої гріхи, відклавши все старе в житті, стає новим створінням в Христі Ісусі.

²⁰³ Ми молимо, Батьку, цього ранку, щоб кожен, хто відчужений, в цьому приміщенні, кожен чоловік, жінка, хлопець чи дівчина, що не знають Тебе, не дозволяй, щоб ці Слова пройшли повз них, Господи. Ми не знаємо, якої саме години нам іти на Суд. Може бути так, що вже сьогодні багато кому з нас доведеться піти. Можливо, перш ніж ми дістанемося додому, станеться аварія. Можливо. . . З нами може трапитися серцевий напад. Ми не знаємо. О-о Боже, дозволяй нам приготуватися, цієї години, поки Дух тут, поки в нас є свідок, що Він тут, поки Бог Неба, у всій Його безмежній ласці, перебуває тут, щоб прийняти нас.

²⁰⁴ Даруй нам від Твоєї ласки, Господи. Пошли інших, цього ранку, до вівтаря, та прийняти Христа як Спасителя, як оця жінка робить зараз. Даруй це, Господи. Будь ласкавий до неї, знаючи, що її родичі. . . Її брат сидить тут зі мною на платформі. Її сестра, Вуд, сидить там ззаду; мати й тато сидять тут. Господи Боже, я молю про ласку. Даруй це, Господи. Ти знаєш, що я маю на увазі, в мене в серці. Я благаю, щоб Твоє вилиття Твоєї Крові, в ласці, сталося тепер цієї години. Даруй це, Господи. Даруй, поки ми чекаємо на інших, нехай інші прийдуть теж, Батьку, та примиряться з Богом через Христа.

205 Отож, поки ми чекаємо та задаємося питаннями, ми співатимемо знову.

Засяй на мене, Господи, засяй на мене.
Світло з Маяка, засяй на мене.

Гаразд. Так.

Засяй на. . .

Чи підійде іще хто?

. . . засяй на мене,
Світло з Маяка, засяй на мене;
Засяй на мене, Господи, засяй на мене,
Світло з Маяка, засяй на. . .

Чим Воно мене зробить?

Як Ісус мій, як Ісус мій,
На цій землі — таким, як Він;
Цей шлях життєвий, з землі до Слави,
Я прошу бути таким, як Він.

206 Отче Боже, це справді є нашим свідоцтвом. Господи, ми хочемо бути як Він, лагідними та скромними, покірливими, приємними, завжди вибачаючи тим, хто зневажає Його та чинить неправильно. Ми—ми хочемо бути такими. Ми дякуємо Тобі за цю жіночку, що вийшла цього ранку. Як нам знати, у що обернеться це життя, за хвилину? Може бути, що через всі її помилки і те, що було в житті, що і ми всі робили, побачити їх зануреними у потік цього ранку. Я молю, Боже, щоб ця жінка жила посвяченим життям, що приведе всіх її друзів до цього переживання. Нехай вона не зупиняється тут, але йде далі до обіцяної країни, зазримітвши місце та лігши, прийнявши Святого Духа там. Даруй це, Господи.

207 Тут можуть бути ще дехто, Батьку, хто повинен був прийти та не прийшов, нехай Твій Дух не покине їх. Нехай вони не матимуть спокою, вдень чи вночі, поки вони не прийдуть також та не приймуть те саме рішення. Не для того, щоб бути різким, Господи, але, о Боже, знаючи, що вони втрачають. Знати, що буде того Дня, почути, як Він скаже: “Відійдіть від Мене, ви, що чините беззаконня. Того ранку, на перехресті Восьмої та Пенн вулиць, Я кликав вас, а ви не прийшли”. О Боже, що за жахлива година то буде для них, коли нас зважено на вагах та знайдено легкими. Батьку, даруй, щоб це ніколи ні до кого не прийшло у Божественній Присутності. Нехай всі вони спасуться. Ми просимо в Ім'я Ісуса. Амінь.

208 Ми хочемо подякувати Господеві, цього ранку, за Його добрість та ласку. Я дякую вам усім за ваше терпіння, що чекали мене так довго.

Сестра Іна Белл. Я. . . Сестра Вудс, це ваша сестра, Брате Чарлі. Те, за що вони молилися, і те, за що молилися ми, довгий час. Сестро Іна Белл, чи не могли б ви піднятися, лише на

хвилинку? Це Сестрі Вуд. . . Наш господарник тут у церкві, це сестра його жінки, що прийняла Ісуса своїм особистим Спасителем цього ранку. І скільки було молитв. . . Благословить вас Бог, Сестро Іна Белл. Я думаю, що вимовив ваше ім'я правильно. Чи не так? Нехай Бог благословляє вас, люба сестро. І якщо ви ніколи не були охрищені в Ім'я Ісуса Христа, я наполегливо прошу вас зробити це і прийняти Духа Святого.

209 Нехай Бог завжди перебуває з вами, благословить там вашого дорогого чоловіка. Я бачився з ним, декілька днів тому. Якщо я не помиляюся, його звати Стенлі. Це так? Стенлі. Благословить вас Бог, Стенлі. Дім — це хороше, але я вірю, тепер там буде ще краще, аніж будь-коли. Нехай Бог перебуватиме з усіма вами та— та дасть вам Його благодать та ласку, по всі дні вашого життя. І крокуйте далі з Господом. Будьте як Рут тепер, Іна Белл, пригорніться просто до Цього. Просто продовжуйте рухатися далі. Часом стане важко, і шляхи вкриються темністю. Але, пам'ятайте, просто киньте погляд до землі, а потім підніміть очі до неба, ви знайдете Кривавий слід, що супроводжує увесь шлях туди. Він проведе тим шляхом.

210 Тепер, о-о, вже майже полудень, дванадцята година. Чи ви ще бажаєте проводити молитовну чергу? [Громада каже: “Аміль”.— Ред.]

211 Біллі, де, яка. . . Він роздавав молитовні картки? Я—я взагалі не. . . Мені здається, він казав мені, що роздаватиме молитовні. . . Гарзд, що там було? Хтось казав мені, які там були літери та числа. [Хтось каже: “Ось він іде”.—Ред.] Які? [Брат Біллі Пол каже: “Б”.] Б. Б, з одного до ста? З п'ятидесяти до ста. Гарзд. Б, номер один. В них е. . .

212 Тепер, в нас багатолюдно, тож ми не можемо. . . Ми попросимо їх піднятися, і ми просто пропускатимемо їх отут, поки я молитимуся за них.

213 Тепер, хто ще ніколи не бачив молитовних черг? Підніміть свою руку, хто ніколи не був на жодному з моїх зібрань, в молитовній черзі. О-о, оце так! Досить—таки багато з вас.

214 Добре, тепер, ми можемо просто молитися за людей, ми можемо проводити розпізнавання, або не проводити молитовної черги взагалі; просто називати їх там, у зібранні. Це не має значення. Святий Дух тут. Так, панове. Але давайте зупинимосся на молитовній черзі.

Номер один, в кого номер один, молитовна картка Б? Ном. . . П'ятдесят. Вибачте мені. Ні в кого її нема, звичайно ж. Гарзд. Молитовна картка п'ятдесят, в кого вона? Підходьте сюди, добродію. Молитовна картка два. . .

П'ятдесят один, п'ятдесят два. Молитовна картка п'ятдесят два. Добре. П'ятдесят три. П'ятдесят три. Добре. П'ятдесят чотири.

Проходьте сюдою, просто ось *сюди*. Якщо ви ззаду, проходьте сюдою, ось *сюди*.

П'ятдесят один, п'ятдесят два, п'ятдесят три, п'ятдесят чотири. В кого п'ятдесят п'ять, молитовна картка п'ятдесят п'ять? Жіночка, просто ось *сюди*. Молитовна картка п'ятдесят шість.

Підведіться на ноги, біля стіни, ось *там*, будь ласка.

П'ятдесят сім, п'ятдесят вісім, п'ятдесят дев'ять, шістдесят. Шістдесят один, шістдесят два, шістдесят три, шістдесят чотири, шістдесят п'ять.

Басті, прохось через той прохід просто отам, брате, просто *отам*. Добре. Прохось просто там.

В кого нема молитовної картки, і ви хочете, щоб Господь уздоровив вас? Підніміть вашу руку. Гаразд. Це все, що ви повинні робити — просто вірте цьому тепер. Просто вірте. Гаразд.

П'ятдесят шість. Я називав її? П'ятдесят сім, п'ятдесят вісім, п'ятдесят дев'ять, шістдесят. Нехай вони встануть.

Шістдесят один, -два, -три, -чотири, -п'ять. Хай вони встануть. Шістдесят шість, шістдесят сім, шістдесят вісім, шістдесят дев'ять, сімдесят. Хай вони піднімуться.

Я не хочу, щоб вони всі кидалися водночас, причина, чому я викликаю номер, до семидесяти.

З семидесяти до восьмидесяти, підніміться. Проходьте сюди, з *цього* боку, з семидесяти до восьмидесяти. Гаразд. Один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять. Добре.

З восьмидесяти до дев'ятидесяти, станьте *отам*. Док, допоможи їм отам ззаду, будь ласка. З восьмидесяти до дев'ятидесяти, станьте з *оцього* боку.

З дев'ятидесяти до ста, станьте з *цього* боку, ось *тут*. Добре.

²¹⁵ Поки вони вишиковуються, я хотів би спитати церкву про дещо. Скільки тут тих, хто вперше, ніколи раніше на жодному з моїх зібрань? Скільки з вас? Хто знає, що немає людини, яка може уздоровити іншу, навіть і лікар? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Ні, панове. Лікар — то не зцілитель. Він тільки допомагає природі. Бог є зцілитель. Розумієте? Лікар може вправити руку, але він не може уздоровити руку. Лікар може вірізати апендицит, але не може зцілити те місце, де він вірізав. Лікар може вирвати зуб, але не зупинити кровотечу, або загоїти це. Бог повинен це зробити. Гаразд.

²¹⁶ Кому відомо, що коли Ісус був тут на землі, що Він не претендував бути зцілителем? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Він був Людиною. Він сказав: “То не Я чиню ці справи, то Мій Батько, що перебуває в Мені, Він чинить ці справи”. Це так? [“Амінь”.] Кому відомо, коли Він був тут, що, як. . . Яке служіння в Нього було, коли Він був тут? Він чинив те, що Батько виявляв

Йому чинити. Це так? [“Амінь”.] Кому відомо, відомо це? [“Амінь”.] Євангелія від Івана 5:19, Він сказав: “Поправді, поправді кажу Я вам, Син нічого не може чинити Сам у Собі, тільки те, що Він бачить, що чинить Отець”. Це так? [“Амінь”.] “Те так само і Син чинить”.

217 Тепер, потім, чи є Ісус Христос той самий вчора, сьогодні та навіки? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Чи вірите ви цьому, всім своїм серцем? [“Амінь”.] Він є той самий вчора та навіки. Чи вірите ви, що, в Ісуса Христа як в такого, що є той самий вчора та навіки, що це означає, що Він насправді є той самий? [“Амінь”.] Добре.

218 Як Він є той самий? Той самий в кожному принципі. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Він є той самий Бог, той самий Зцілюваль, той—той самий Спаситель. Він є той самий, те саме відношення. Це все те саме. Це так? [“Амінь”.] Те саме. Гарзд. Тоді, якщо Він був той самий і є той самий, Він чинитиме і поводитиметься так само. Це так? [“Амінь”.] Отож, кому відомо, що це є Правда? [“Амінь”.]

219 Я збираюся зайняти лише одну хвилину тут. Я чекаю. Щось не схоже, як на мене, що тут стоять п'ятдесят людей. Один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять, одинадцять, дванадцять, тринадцять, чотирнадцять. Ні. Деякі з них, мабуть, пішли додому, раніше. Я бачив, як деякі люди виходили там заду. Гарзд, лише оця невеличка, недовга черга. Хто хотів би зробити це? Хто незнайомий зі мною, в цій черзі? Підніміть вашу руку, знає, що мені нічого не відомо про вас. Підніміть мою. . .вашу руку.

220 Хто отам, незнайомі, знає, що мені нічого не відомо про вас? Підніміть свою руку, хто хворий. Гарзд. Хто хотів би побачити чергу розпізнавання, щоб ми могли просто поквартитися та закінчити з усім? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Ви б хотіли. . .Отож, це не має значення. Я можу просто помолитися за них, провести їх просто по черзі. Або вони можуть присісти, просто піти й присісти. Не має значення. Святий Дух може здійснити розпізнавання цього, просто так само. Ви вірите цьому? [“Амінь”.]

221 Тепер, потім, якщо це так, тоді просто побудьте в тиші, лише одну хвилину. Вже трошки пізно, тож просто посидіть тихенько одну хвилину. Я хочу спитати вас про дещо тепер.

222 Можливо, я не на тому мікрофоні. Можна в обидва? Обидва підключені, все гарзд, *оцей* теж? [Один брат каже: “Так”.—Ред.] Добре.

223 Отож, просто помовчіть, хвилинку. Я збираюся проглянути цю чергу, подивитися, чи знаю я кого.

224 Я знаю отого хлопця, що стоїть якраз *отам*. Ось, я знаю Ерла. Ерле, я знаю тебе, Ерл Колвін. [Брат Ерл Колвін каже: “Я не в

молитовній черзі, однак, Брате Білле. Я привіз нашого товариша з Джефферсонтауну”.—Ред.] О-о, так, так, отой чоловік там. Чи то не з ним ми разом полювали, там у Колорадо? [“Ви, певно, впізнали, ми дещо втратили у вазі”.] О-о, жах! Я, звичайно ж, не впізнав. Мені здається, Ерл казав мені, що ви були дуже хворі, і ви приїхали. Тепер, якщо ви не можете стояти довго, нехай хто-небудь посадить його на стілець отам. Або хтось із них—хтось із них підніметься та поступиться йому місцем там поруч, це буде добре, тому що цей чоловік дуже-дуже слабкий. Ох! Він втратив десь сто фунтів чи більше, у вазі. І—і він—він дуже-дуже хворий. Тож просто хай він там присяде. Дякую вам, отам, брате.

225 Тепер, дайте мені поглянути туди. Отож, Ерл просто стояв із ним. Тепер, *оцей* чоловік, що стоїть якраз отам ззаду, дивиться на мене, звідти з околиць Ла—Ла-Грандж, Кентуккі. Я не знаю його імені, але я—я—я знаю вас. І то Брат і Сестра Кідд там. Я їх знаю. І ця жінка, якраз. . . То Сестра Рук? Чи. . . [Брат Невілл каже: “Сестра Харді”. Сестра каже: “Я Сестра Тейлор. . . ? . . . з Хетті”.—Ред.] З цією жінкою тут, з Селлезбургу, мені здається, що сліпа. Це так? Добре.

226 Я думаю, що це майже всі, в черзі, кого я насправді знаю. О-о, так, тут мій хороший друг, Басті Роджерс, тут, звідти з Міллтауну. А далі в черзі, я думаю, всі інші незнайомі зі мною. Отож, це перед Богом, наскільки мені відомо, вони зі мною незнайомі.

227 Тепер, дайте—но мені поглянути в зібрання. Отож, ви—ви, що незнайомі зі мною, що хворі, підніміть свою руку, і, ви розумієте — ті, в кого є якесь прохання у вашому серці. Підніміть свою руку, де б ви не були. Які знають, що я. . . Гаразд. Добре. Це просто як звичайно, повсюди, майже скрізь.

228 Тепер, тепер, вам це не зашкодить, просто почекати ще лише хвилину чи дві. Я хочу поставити перед вами серйозне запитання. Мені краще відстати тут, тож ви можете послухати мене. Я просто хочу спитати у вас про дещо. Отож, ці Послання, що я проповідую, чи вірите ви, що то є Правда? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] І, певна річ, ви не прийшли б сюди, якби це було не так.

229 Тепер, чи чинив Бог щось подібне цьому, не давши мені якогось уявлення, щодо того, що я робив? Звичайно ж, ні. Звичайно ж, Він не стане такого чинити. Отож, якби Він вчинив таке. . .

230 Тепер, я проголосую, що Ісус Христос не змінився. Його смерть не перемінила Його; вона прославила Його. І Він воскрес, третього дня, і зійшов на Висоту. І Він зіслав Святого Духа, котрий є Богом — Святий Дух, що був на Ньому. Ви всі вірите цьому? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] А Ісус, коли Він був тут на землі, Він сказав: “Справи, що Я їх чиню, ви чинитимете також. Ще недовго, і цей *світ* Мене вже не побачить”. Тобто, світовий

порядок, ви розумієте, невіруюча церква та інші. “Вони Мене вже не побачать. Однак, ви Мене бачити будете”. “Ви”, — то Церква, віруючий. “Бо Я. . .” “Я” — це особовий займенник. “Я буду з вами, навіть в вас, до кінця світу”. І там грецьке *завершення*, що означає “кінець світу”. “Буду з вами до кінця світу. І ті справи, що Я їх чиню, ви чинитимете також”. Це Правда? [“Амінь”.]

231 Тепер, в нас є баптисти, методисти, протестанти та католики і— і навіть юдеї, що сидять тут цього ранку. І в нас є церква Божа, Назаряни, Пілігрими Святості, Свідки Єгови, всі інші різні деномінації представлено. Я озираюся, дивлюся на них. Методисти, лютерани, п’ятидесятники, всілякі різноманітні, як я озираюся, бачу людей, яких я знаю. І вони всі гості не з міста. Скинія Брангама — це така крихітка, тут у—у місті, але вона складається зі всього світу.

232 Отож, давайте—но просто візьмемо це та обміркуємо дуже ретельно, подумаємо, дослідимо, будьмо побожні та поставимо це запитання. Тоді, якщо Він не мертвий, тоді Його ставлення до тебе та до хворих буде таким самим сьогодні, яким воно було вчора. В такому разі, як Він виразив Своє ставлення вчора? Це — “Я можу, якщо ти віриш”. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] “Якщо ти віриш”.

233 Той чоловік сказав: “Господи, змилуйся над нами”. Сказав: “Мого сина по-різному хапає диявол. Я привів його до Твоїх учнів, і вони волали й кричали і все інше”.

234 Він сказав: “Я можу, якщо ти віриш. Якщо ти віриш — Я можу”.

235 Тепер зверніть увагу. Як Ісус чинив? Ким Він був, учора? Як Він служив? Отож, це тепер для того, хто вперше, ось до кого я кажу. Давайте—но поглянемо, ким Він був, учора. Просто дайте мені десь хвилини три, ми процитуємо пару місць.

236 Коли Його служіння тільки почалося, там був один чоловік на ім’я Андрій, рибалка, на вернувся, увірував в Нього, і пішов та знайшов свого брата, якого звали Симон. Ви пам’ятаєте це? Він привів його до Ісуса. Він був темним рибалкою, не міг навіть поставити свого підписа. І він прийшов перед Ісуса. А Ісус поглянув на нього та промовив: “Тебе звати Симон. Ти син Йони”.

237 Кому відомо, що то є Писання? Вони знали, що то був Месія, тому що Він. . . Бог обіцяв. Мойсей обіцяв, що коли Месія прийде, Він буде Пророком. Це так? [Громада каже: “Амінь”.—Ред.] Пророк—Месія. І Він поглянув, і Він сказав: “Твоє ім’я — Симон”. І сказав: “Твого батька звали Йона”. І він знав, що то був Месія.

238 Жіночка біля колодязя, то інший народ. Отож, тільки юдеї та самаряни прийняли Його. Погани, ми ще не увійшли, група Рут. Отож, жінка біля колодязя, що була самарянкою, вона прийшла, щоб набрати води. Ісус сказав: “Принеси Мені пити”. Що Він вчинив? Став розмовляти з нею, просто так само, як і я став би розмовляти з кимось там у зібранні. Сказав: “Принеси Мені пити”. Вони ніколи раніше не бачилися.

239 А вона сказала: “О-о, це ж не в звичай, в нас тут сегрегація”. Подібно як раніше було на Півдні, для наших темношкірих друзів та все інше, але в них більше нема цього. Дяка Богові, за це. Тож Він сказав. . . “В нас тут сегрегація. Це не личить Тобі. Ти юдей”. Ісус був юдеєм. Вона була самарянкою. Сказала: “Таке не в звичаях, щоб—щоб Ти прохав мене, самарянку, про таке”.

240 Він сказав: “Але, жінко, якби ти знала, з Ким ти розмовляєш, ти б просила в Мене пити”.

241 Це зупинило ту прекрасну жінку. І вона підняла очі та промовила: “Як же так, Тобі й зачерпнути нічим. Вода глибоко”.

242 Він сказав: “Вода, що Я її даю — це вічне Життя”.

243 І врешті-решт Він виявив, що в неї за проблема. Кому відомо, ті, хто вперше, відомо, в чому була її проблема? В неї було п'ять чоловіків. Тож що Він сказав їй? Він сказав: “Іди, бери свого чоловіка та приходь сюди”.

244 Вона поглянула на Нього. Вона сказала: “В мене нема чоловіка”.

245 Він промовив: “Це ти добре сказала, бо в тебе було п'ять, і той, з яким ти живеш зараз — то не твій чоловік”.

246 Вона сказала: “Пане, я бачу, що Ти пророк. Отож, ми знаємо, коли прийде Месія, — тобто, Ісус, — коли прийде Месія, Він розповість нам оце все, бо ми знаємо, що Він буде тим Пророком. Ми знаємо, коли прийде Месія, Він чинитиме це. Але Ти хто?”

Він мовив: “Я — це Він”.

247 І на цьому, вона помчала в місто та сказала: “Ідїть, погляньте на Чоловіка, що розповів мені те, що я вчинила. Хіба Цей не є сам Месія?”

248 Якщо то був знак Месії вчора, і Він є той самий сьогодні, Воно є те саме сьогодні. [Громада каже: “Амїнь”.—Ред.] Отож, ви, хто тут вперше, вірите цьому? [“Амїнь”.]

Тепер, це для вас в черзі, *отут*.

249 Тепер, для тих, що там, лише одне місце Писання, щоб у вас було щось, на чому стояти. Хто вірить, що Він тепер є той Первосвященик, якого можна торкнутися відчуттями нашої слабості? [Громада каже: “Амїнь”.—Ред.] Ми всі. . . [Порожнє місце на півці.]

250 Ось його проблема. Це стало причиною вашого знесилення. [Брат каже: “Це так”.—Ред.] Це так. Прокидаєтеся вночі, і таке інше. Ви з Огайо. [“Це так”.] І ви належите до церкви Брата Салливана, або ходите туди. Я бачу поруч Брата Салливана. Ви приїхали разом з Кїдами. Ось з ким ви приїхали. Це так. [“Це так”.] Гарзд. Цього разу, ви почуваетесь інакше. [“Це так”.] Це залишило вас. Тепер можете їхати додому. Ваша віра зробила вас здоровим. Благословить вас Бог. [Порожнє місце на півці.]

251 Але, наскільки знаю вас, Бог на Небі знає, що мені нічого про вас не відомо. Я не знаю, що з вами негарзд. Я ніяк би не дізнався, що з вами негарзд. Ви просто людина, що стоїть там. І на вас була молитовна картка, номер був на ній. Ви просто. . . Хлопець дав вам ту картку, і вас просто викликали сюди у молитовну чергу.

252 Тепер давайте—но поглянемо, як це відкривається. Бачите, просто той один раз, це вже важче. Це зі мною зробило більше, той один раз, аніж увесь той час, що я проповідував цього ранку. Щось виходить, розумієте, щось виходить.

253 Молодий чоловіче, насправді ви тут не заради самого себе. Ви тут заради когось іншого, і це дитина. Дитина не тут. Вона у рівнинній місцевості, у Канзасі. [Брат каже: “Так, добродію”.—Ред.] В неї якісь напади, начебто як епілепсія. Епілепсія — ось що це. Над дитиною темність.

254 Ви маєте якийсь відношення, або ви. . . до Стрікерсів. [Брат каже: “Так”.—Ред.] Ви всі одружилися з сестрами, або щось подібне цьому? [“Так”.] Це так. Ви вірите? [“Так”.] В такому разі в неї більше не буде нападів, якщо ви вірите всім своїм серцем. Як ви повірили, так воно й буде дитині. [Порожнє місце на півці.]

255 Мобіться за ту тітку, в якій рак. Отам, ви вірите всім своїм серцем, там ззаду? Що ви. . . Так. Так. Я не знаю вас. Я ніколи в житті не бачив вас. Та коли ви чули, як я розповідав тому чоловікові про щось, що він думав про родичів, це прийшло до вас. Тепер, ви вірите всім своїм серцем?

256 Отож, чо́го вона торкнулася? Я хочу, щоб деякі з вас, люди, сказали мені, чо́го та жінка торкнулася. [Порожнє місце на півці—Ред.]

257 Отож, це вже два, чи скільки це? В нас вже було три? [Хтось каже: “Два”.—Ред.] Два? Два. Гарзд. Гарзд.

258 Над жінкою тінь на смерть. Над нею темна тінь. Це, в неї рак. Це правильно. [Сестра каже: “Це так”.—Ред.] Лікар каже вам, що це рак лімфатичної залози. [“Це правда”.] Це так. Підніміть свою руку. [“Це правда, Господи. Це правда, Господи”.] Ви здалека, Айова. [“Так”.] Ви вірите? [“Я вірю. Я вірю. Я вірю”.] У вас або син. . . Це онук. [“Це так”.] І, це, в нього щось погане з очима. [“Це так”.] Ви молитесь за нього. [“Це так”.] Ви вірите, що Бог може сказати мені, хто ви? [“Вірю”.] Міссіс МакКі. [“Я знаю. . . ? . . .”] Тоді повертайтеся до себе додому та будьте здорові. [“О Боже!”] Ісус Христос робить. . . [Порожнє місце на півці.]

259 Світло, що ви бачите на тому фото, висить над тією жінкою, що сидить отам ззаду. Вірте, що я Його пророк, сестро. Ви молитесь за свого чоловіка, на межі смерті, у Ветеранському Госпіталі. Це є ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ. Вірте всім своїм серцем тепер, він видужає.

Чого вона торкнулася? [Порожнє місце на півці—Ред.]

260 Отож, просто—просто продовжуйте вірити, там. Розумієте? [Порожнє місце на плівці—Ред.]

261 Автокатастрофа. Ви приїхали сюди, цей, звідти з півночі. Ви з-під Бедфорда, Індіана. [Сестра каже: “Правильно”.—Ред.] Це правда. Це правда? [“Це так”.] Тоді ви вірите, що з вашою шиєю буде все гаразд? Як ви вірите, так воно вам і буде. Вертайтеся додому, віддайте Богові хва-. . . [Порожнє місце на плівці.]

262 О Боже, цей молодий чоловік, змагається добрим змагом Віри, стоїть в Присутності Єгови-Іре, призначеної Богом жертви. Нехай Сила, що підняла Ісуса з могили, торкнеться його, цієї хвилини, дасть йому бажання його серця. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

263 Господи Ісусе, на мою сестру я кладу свою руку. В Ім'я Ісуса Христа, нехай ті очі стануть здоровими. Нехай її—її страждання зникне геть з її тіла. В Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

264 Наш Небесний Батьку, це моя Сестричка Кідд. Я молю, щоб Сила. . .?. . .це. Дай їй сили в її похилому віці, як Ти вчинив Ноомі. Господи, нехай її ще буде застосовано для Твоєї слави. Даруй це, Батьку, через Ім'я Ісуса Христа.

265 І Братові Кідду, Господи, що смерть вразила його, але Життя повернуло його назад. Боже, я молю, щоб Ти беріг його сильним. Він вже геть пережив визначений йому час, але Ти є Бог. І Ти вчиниш це задля Твоєї слави, як Ти мені обіцяв, у лікарні. Тепер дай йому сили на свідоцтво. Нехай його свідоцтво лунає, по всьому штату Огайо, по всьому світу.

[Порожнє місце на плівці—Ред.]

. . . що Ісус уздоровляє мене тепер.

Я прийму Його за Його Словом.

Родич-Відкупитель UKR60-1002
(The Kinsman Redeemer)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав в неділю вранці 2 жовтня 1960 року в Скинні Брангама в Джефферсонвіллі, штат Індіана, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується *безкоштовно* видавництвом "Voice Of God Recordings".

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним жертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2005 році.

©2005 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org